

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2023. május 12., péntek

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2023. évi XI. törvényhez	485
Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 2023. évi XII. törvényhez	486
Végső előterjesztői indokolás a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar–csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény megszüntetéséről szóló 2023. évi XIII. törvényhez	489
Végső előterjesztői indokolás az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyve, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyve és Zárójegyzőkönyve, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt Második Kiegészítő Jegyzőkönyve, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2023. évi XIV. törvényhez	490
Végső előterjesztői indokolás az egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló 2023. évi XV. törvényhez	492
Végső előterjesztői indokolás a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvényhez	493
Végső előterjesztői indokolás a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVII. törvényhez	499
Végső előterjesztői indokolás az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény és a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVIII. törvényhez	505
Végső előterjesztői indokolás az egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi XIX. törvényhez	508
Végső előterjesztői indokolás az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló 2023. évi XX. törvényhez	524
Végső előterjesztői indokolás az egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló 2023. évi XXI. törvényhez	530
Végső előterjesztői indokolás az egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi XXII. törvényhez	540

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása során felmerülő egyes eljárási költségekről szóló 212/2008. (VIII. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 168/2023. (V. 11.) Korm. rendelethez	543
---	-----

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a jövedelemarányos törlesztőrészlet és a hitelfedezeti arányok szabályozásáról szóló 32/2014. (IX. 10.) MNB rendelet módosításáról szóló 20/2023. (V. 11.) MNB rendelethez

544

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2023. évi XI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 180/2022. (V. 24.) Korm. rendelettel az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása érdekében Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki.

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról szóló 2022. évi VI. törvény (a továbbiakban: 2022. évi VI. törvény) 2. § (1) bekezdésében az Országgyűlés az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazta a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetben az Alaptörvény 53. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kormányrendeletek hatályát a 2022. évi VI. törvény hatályvesztéséig meghosszabbítsa. A 2022. évi VI. törvény 2022. november 1-jén hatályát veszítette.

2022. november 1-jén hatályba lépett Magyarország Alaptörvényének kilencedik módosítása azon része, amely az Alaptörvény különleges jogrenddel – így a veszélyhelyzettel – kapcsolatos szabályait koncepcionális jelleggel átalakította.

Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa, valamint ezek magyarországi – különösen menekültügyi, gazdasági és energetikai – következményei az elmúlt időszakban nem változtak, így – immár az új alkotmányos szabályok szerint – a Kormány az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelettel [a továbbiakban: 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet] új veszélyhelyzetet hirdetett ki 2022. november 1-jei hatálybalépéssel.

A veszélyhelyzet az Alaptörvény kilencedik módosítása értelmében harminc napra hirdethető ki. A Kormány a veszélyhelyzetet az Országgyűlés felhatalmazása alapján meghosszabbíthatja, ha a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmény továbbra is fennáll. A Kormány különleges jogrendben rendeletet alkothat, amellyel – sarkalatos törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.

Az Országgyűlés a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvénnyel felhatalmazást adott a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet 180 nappal történő meghosszabbítására.

A javaslat célja, hogy az Országgyűlés az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján ismételten felhatalmazza a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetet további 180 nappal meghosszabbíthassa. A javaslat megfelel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 82/A. §-ának, amely szerint az Országgyűlés Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti döntését kezdeményező javaslat a felhatalmazás alkalmanként legfeljebb 180 napos időtartamú megadására irányulhat.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–3. §

Mivel az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa, valamint ezek magyarországi – különösen menekültügyi, gazdasági és energetikai – következményei az elmúlt időszakban továbbra sem változtak, a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet meghosszabbítása indokolt.

A javaslat értelmében az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján az Országgyűlés felhatalmazza a Kormányt, hogy a veszélyhelyzetet 2023. november 25-ig meghosszabbítsa. A javaslat ezzel a veszélyhelyzet 2023. május 30. napjától számított további 180 nappal történő meghosszabbítását kezdeményezi, amely megfelel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 82/A. §-a szerinti előírásnak.

A javaslat a veszélyhelyzet meghosszabbítására vonatkozó felhatalmazás időkeretét az egyértelmű jogértelmezés elősegítése érdekében az eddigiektől eltérő szabályozási megoldással, számított időtartam helyett konkrét dátum megjelölésével rögzíti.

4. §

Hatályba léptető rendelkezés.

5. §

Az Alaptörvény 51. cikk (4) bekezdése szerint az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazásról az Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával dönt. A javaslat 1. és 2. §-ának elfogadása ennek megfelelően a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatát igényli, amelyet a javaslat záradékban is megállapít.

Végső előterjesztői indokolás a Magyarország Kormánya és Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 2023. évi XII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt (a továbbiakban: Mavtv.), amely az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény, valamint a Nemzeti Biztonsági Felügyeletről szóló 1998. évi LXXXV. törvény helyébe lépett. A 2010. április 1-jétől hatályos új jogszabály alapjaiban kodifikálta újra a minősített adatok védelmének magyarországi struktúráját. Megteremtette a minősített adatok védelmének egységes jogszabály- és intézményrendszerét, s egyúttal eleget tett legfontosabb jogharmonizációs kötelezettségeinknek. A minősített adat védelméről szóló új törvény megalkotását indokolta az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény átfogó felülvizsgálatának szükségessége: hiányoztak a külföldi (NATO, EU) és a nemzeti minősített adatok védelmére [elektronikus biztonságra (INFOSEC)] vonatkozó szabályok, az EU csatlakozásunk óta módosított EU normák átvételére, valamint az ehhez szükséges jogintézmények (a nemzeti személyi és telephely biztonsági tanúsítványok, nemzeti iparbiztonsági rendszer) bevezetésére nem került sor.

A minősített adatok cseréjére vonatkozó biztonsági együttműködés érdekében – a katonai megállapodások kivételével – hazánk jogszabályi felhatalmazás hiányában korábban csak két állammal, az Olasz Köztársasággal (2004. évi LXXXIX. törvény) és a Németországi Szövetségi Köztársasággal (1996. évi XXXV. törvény) kötött általános titokvédelmi egyezményt, amelyek alkalmazását a 2010. március 31-ig hatályos, az államtitokról és szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény nem tette lehetővé.

A Mavtv. 2010. április 1-jei hatálybalépésével azonban megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat, és így megkezdődhetett hazánk e téren tapasztalható elmaradásának felszámolása.

Ennek megfelelően hazánk a Magyar Köztársaság Kormánya, valamint a Szlovák Köztársaság Kormánya, a Lengyel Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya között minősített adatok kölcsönös védelméről szóló nemzetközi szerződések előkészítéséről és létrehozásáról szóló 46/2011. (VI. 21.) ME határozat értelmében először a Szlovák Köztársasággal, a Lengyel Köztársasággal és a Cseh Köztársasággal kezdte meg a tárgyalásokat, amelyek eredményeképpen 2012. május 3-án aláírásra került Budapesten a Szlovák Köztársaság és Magyarország, 2012. június 13-án a Cseh Köztársaság és Magyarország, 2014. január 29-én a Lengyel Köztársaság és Magyarország közötti megállapodás.

A Magyarország Kormánya, valamint az Amerikai Egyesült Államok Kormánya, a Belga Királyság Kormánya, az Egyesült Királyság Kormánya, az Észt Köztársaság Kormánya, a Francia Köztársaság Kormánya, a Lett Köztársaság Kormánya, a Litván Köztársaság Kormánya, a Németországi Szövetségi Köztársaság Kormánya, az Olasz Köztársaság Kormánya, az Osztrák Köztársaság Kormánya, valamint a Svéd Királyság Kormánya között minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló nemzetközi szerződések előkészítéséről és létrehozásáról szóló 58/2012. (V. 16.) ME határozat [a továbbiakban: 58/2012. (V. 16.) ME határozat] alapján 2012. augusztus 29-én a Lett Köztársaság és Magyarország, 2012. december 11-én a Francia Köztársaság és Magyarország, 2013. március 22-én az Osztrák Köztársaság és Magyarország kötött hasonló megállapodást.

A Magyarország Kormánya, valamint az Albán Köztársaság Kormánya, a Bolgár Köztársaság Kormánya, Bosznia-Hercegovina Kormánya, a Ciprusi Köztársaság Kormánya, a Finn Köztársaság Kormánya, a Holland Királyság Kormánya, a Horvát Köztársaság Kormánya, Koszovó Kormánya, a Luxemburgi Nagyhercegség Kormánya, a Macedón Köztársaság Kormánya, Montenegró Kormánya, a Portugál Köztársaság Kormánya, Románia Kormánya, a Spanyol Királyság Kormánya, a Szerb Köztársaság Kormánya, valamint a Szlovén Köztársaság Kormánya között minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló nemzetközi szerződések előkészítéséről és létrehozásáról szóló 54/2013. (IV. 16.) ME határozat [a továbbiakban: 54/2013. (IV. 16.) ME határozat] alapján 2014. július 3-án a Macedón Köztársaság és Magyarország, 2014. szeptember 8-án az Albán Köztársaság és Magyarország között jött létre a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény.

Az 58/2012. (V. 16.) ME határozat alapján létrehozásra került a Belga Királyság és Magyarország közötti megállapodás, amelynek aláírására 2015. szeptember 21-én került sor, az 54/2013. (IV. 16.) ME határozat alapján pedig a Ciprusi Köztársaság és Magyarország közötti megállapodás jött létre, amelynek aláírására 2015. október 29-én került sor. 2015. november 25-én aláírásra került az 58/2012. (V. 16.) ME határozat alapján létrehozott megállapodás Magyarország és az Olasz Köztársaság között. Az 54/2013. (IV. 16.) ME határozat alapján 2016-ban négy megállapodás aláírására került sor; 2016. január 22-én a Szlovén Köztársasággal, 2016. június 10-én a Horvát Köztársasággal és 2016. június 15-én Spanyolországgal, 2016. október 6-án Montenegróval. 2016-ban további két megállapodás aláírása is megvalósult; 2016. szeptember 7-én az Oroszországi Föderációval és Dániával a minősített adatok átadásáról, minősítési szintjeinek megfeleltetéséről és védelméről szóló kétoldalú nemzetközi megállapodások létrehozására adott felhatalmazásról szóló 136/2014. (XI. 26.) ME határozat alapján, 2016. december 8-án az Észt Köztársasággal az 58/2012. (V. 16.) ME határozat alapján. 2017-ben további négy egyezmény létrehozása történt meg: az 54/2013. (IV. 16.) ME határozat alapján a Bolgár Köztársasággal 2017. július 5-én aláírt egyezményé, a Finn Köztársasággal 2017. október 25-én aláírt egyezményé, illetve az 58/2012. (V. 16.) ME határozat alapján Litvániával 2017. szeptember 8-án aláírt egyezményé, valamint a Svéd Királysággal 2017. október 25-én aláírt egyezményé. Ezt követte a 2018. augusztus 23-án az 58/2012. (V. 16.) ME határozat alapján a Német Szövetségi Köztársasággal aláírt – a reláció tekintetében a korábban említett szerződést felváltó – egyezmény, az 54/2013. (IV. 16.) ME határozat alapján a Portugál Köztársasággal 2018. június 28-án aláírt egyezmény, a Luxemburgi Nagyhercegséggel 2018. szeptember 5-én aláírt egyezmény és a 2018. október 3-án Romániával aláírt egyezmény létrehozása.

A Mavtv.-ben foglaltak végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, továbbá a minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködés biztosítása miatt azonban indokolt új szerződések megkötése más államokkal is.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Egyezmény tárgykörére tekintettel a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (1) bekezdés a) pontja, illetve (3) bekezdés b) pontja alapján az Országgyűlés ad felhatalmazást az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére. Jelen § – az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés d) pontjával, illetve az Nsztv. 7. § (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban – a szerződésalkötési eljárás e belső jogi aktusát rögzíti.

2. §

Az Nsztv. által megteremtett ún. egyszerűsített dualista-transzformációs rendszernek megfelelően a kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazás a kihirdetéssel egy aktusba olvad össze [Nsztv. 7. § (2) bekezdés, illetve 9. § (1) bekezdés]. Mivel az Egyezmény tárgyából kifolyólag az Országgyűlés a cselekvő a belső jog síkján, a kihirdetés is törvényi formát ölt.

3. §, 1–2. melléklet

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve 10. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a törvénytervezet e szakasza és a mellékletek tartalmazzák az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövegét.

Az Egyezmény célja, hogy védelmet biztosítson a Szerződő Felek, valamint a joghatóságuk alá tartozó állami szervek, illetve egyéb, például gazdasági szervezetek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára. Az Egyezmény 1–3. cikkei rögzítik az Egyezmény tárgyát, az alapvető fogalmakat, az illetékes hatóságokat, valamint megfeleltetik egymásnak a minősítési szinteket és jelöléseiket. A 4–12. cikkek rendelkeznek az Egyezmény hatálya alá eső biztonsági együttműködési tevékenységekről, a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandó eljárásról, valamint a költségek viseléséről. A 13. cikk az Egyezmény más nemzetközi egyezményekhez való viszonyát rendezi, míg a 14. cikk általános záró rendelkezéseket és a hatálybalépés időpontjára vonatkozó szabályokat tartalmaz.

4. §

E szakasz rendelkezik az Egyezmény belső jogi hatálybalépésének napjáról, ami az Nsztv. 10. § (3) bekezdésének megfelelően egybeesik a nemzetközi jogi hatálybalépés időpontjával. A hatálybalépés naptári napját annak ismertté válását követően a külgazdasági és külügyminiszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg. A hatálybalépés naptári napját megállapító külügyminisztériumi közleményt a külgazdasági és külügyminiszter hivatalból, a szaktárca külön közbenjárása nélkül adja ki.

5. §

Ez a szakasz megállapítja, hogy a törvény végrehajtása a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter feladatkörébe tartozik.

Végső előterjesztői indokolás
a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar–csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény megszüntetéséről szóló 2023. évi XIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, illetve a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvény célja a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar–csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) megszüntetése.

A szlovák fél 2022 augusztusában jelezte hazánknak, hogy támogatja az Egyezmény hatályon kívül helyezését, új egyezmény megkötése nélkül. Figyelembe véve az Európai Bizottság álláspontját, az Európai Unió tagállamai közötti, régi kétoldalú vasúti határforgalmi megállapodások új egyezmény megkötése nélküli hatályon kívül helyezéséről, a két európai uniós tagállam, Magyarország és Szlovákia között az Egyezmény hatályának fenntartása már nem indokolt, új egyezmény megkötésére nincs szükség, mert az uniós jog szabályozza a vasúti határforgalmi egyezmények által szabályozott kérdéseket.

Az Nsztv. 9. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés feladat- és hatáskörébe tartozó nemzetközi szerződést törvényben kell kihirdetni. Az Nsztv. 12. §-a értelmében a nemzetközi szerződés megszüntetésére a létrehozására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Nsztv. 7. § (1) bekezdés a) pontjában és (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel az Egyezmény megszüntetésére az Országgyűlés adhat felhatalmazást.

2. §

Hatályba léptető rendelkezés.

3. §

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar–csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 23/1987. (VII. 22.) MT rendelet hatályvesztéséről szóló rendelkezés.

4. §

A törvény végrehajtásáért felelős miniszter megjelölése.

Végső előterjesztői indokolás

az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyve, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyve és Zárójegyzőkönyve, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt Második Kiegészítő Jegyzőkönyve, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2023. évi XIV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Egyetemes Postaegyesület Alapokmányát, annak Zárójegyzőkönyvét, az Egyetemes Postaegyesület Általános Szabályzatát, valamint annak Zárójegyzőkönyvét az 1964. évi bécsi kongresszuson fogadták el. Az okiratokat Magyarországon az 1967. évi 26. törvényerejű rendelet hirdette ki.

E törvény az Egyetemes Postaegyesület 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét és Zárójegyzőkönyvét, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét és Zárójegyzőkönyvét, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyvet és Zárójegyzőkönyvét, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt Második Kiegészítő Jegyzőkönyvet, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét és Zárójegyzőkönyvét, továbbá az Egyetemes Postaegyesület Alapokmányát módosító Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyv szövegét hirdeti ki.

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 7. § (3) bekezdésének b) pontja alapján az Egyetemes Postaegyesület Alapokmányát módosító Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyvet, valamint az Egyetemes Postaegyezmény egységes szerkezetbe foglalt szövegeit, Kiegészítő Jegyzőkönyveit és Zárójegyzőkönyveit törvényben kell kihirdetni.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***1. §**

Az Országgyűlés ezzel a rendelkezéssel felhatalmazást ad az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyve, valamint az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyve és Zárójegyzőkönyve, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt Második Kiegészítő Jegyzőkönyve és a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Zárójegyzőkönyve kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A törvény ezen szakasza az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyvének, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegének és Zárójegyzőkönyvének, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegének és Zárójegyzőkönyvének, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyvének és Zárójegyzőkönyvének, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt Második Kiegészítő Jegyzőkönyvének, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegének és Zárójegyzőkönyvének kihirdetéséről rendelkezik.

3. §

Ezen rendelkezés az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyvének, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegének és Zárójegyzőkönyvének, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegének és Zárójegyzőkönyvének, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyvének és Zárójegyzőkönyvének, valamint a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt Második Kiegészítő Jegyzőkönyvének, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegének és Zárójegyzőkönyvének hivatalos magyar nyelvű fordításairól és hiteles angol nyelvű szövegeiről rendelkezik.

4. §

Ez a szakasz a törvény hatálybalépéséről rendelkezik. Az Egyetemes Postaegyesület nemzetközi jogi szempontból is szokatlan gyakorlata – melynek értelmében az Egyetemes Postaegyesület jogi aktusait az Egyetemes Postaegyesület kongresszusa által meghatározott időponttól kezdődően kötelezőnek és hatályosnak tekintik minden tagállamra nézve, de ettől függetlenül ez időpontot követően is kifejezetten szükségesnek tartják, hogy a tagállamok a kötelező hatály elismerésére vonatkozóan formális ratifikációs okiratot is letétbe helyezzenek –, a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény, valamint a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásra irányadó magyar alaptörvényi és törvényi rendelkezések egymással összhangban történő – az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésére is figyelemmel lévő – értelmezése leginkább azáltal biztosítható, hogy az Egyetemes Postaegyesület kongresszusa által meghatározott hatálybalépési időpontokat a törvény az érintett jogi aktusok nemzetközi jogi ideiglenes alkalmazása kezdő időpontjának tekinti, a nemzetközi jogi és a belső jogi hatálybalépés időpontját viszont a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény és a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény szerinti, a kötelező hatály elismeréséről szóló okirat letétbe helyezésének jövőbeli időpontjához köti.

Az Egyetemes Postaegyesület Alapokmányában foglalt rendelkezésekre való hivatkozások a magyar jogban utoljára kihirdetett szövegállapot szerinti rendelkezésekre tett utalásokat jelentenek.

5. §

Az Nsztv. 10. § (1) bekezdés f) pontja alapján a törvény tartalmazza a törvény végrehajtásáért felelős szerv megjelölését, amely a postaügyért felelős miniszter.

Végső előterjesztői indokolás az egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló 2023. évi XV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) a népszámlálás sikeres lebonyolítása érdekében 34 500 darab informatikai eszközt szerzett be. A KSH saját közfeladata ellátásának céljából használni tervezett eszközök megtartása mellett 32 000 darab tablettet tud továbbhasznosítás céljából felajánlani.

Tekintettel arra, hogy a 2022. évi népszámlálás befejeződött, továbbá az eszközök avulása miatt azok folyamatos működésének biztosítása jelentős anyagi terhet jelentene a költségvetés számára, indokolt az informatikai eszközök egy részének ingyenes tulajdonba adása útján történő hasznosítása.

A törvényjavaslat szabályozza az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó eljárást.

A törvényjavaslat lehetőséget biztosít arra, hogy a KSH az ingóságokat ingyenesen átruházza az alábbi szervezetek részére:

helyi önkormányzat,

országos nemzetiségi önkormányzat,

egyház, egyházi jogi személy,

közbiztonság és közrend fenntartásával összefüggő tevékenységet, egészségügyi tevékenységet, valamint szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi tevékenységet folytató civil szervezet,

közösségi, társadalmi tevékenységet folytató nonprofit gazdasági társaság,

közhasznú szervezet, valamint

agrárgazdasági tevékenységet végző köztisztület.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az általános indokolásban kifejtettek szerint az ingóságok ingyenes tulajdonba adására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

2. §

Hatályba léptető rendelkezés.

3. §

Sarkalatosági záradék.

Végső előterjesztői indokolás a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) módosítására irányuló javaslat számos eleme Magyarországnak az európai uniós tagságából eredő kötelezettségeivel függ össze. A javaslat a harmadik országbeli gazdasági szereplőknek, áruknak és szolgáltatásoknak az Unió közbeszerzési és koncessziós piacaihoz való hozzáféréséről, valamint az uniós gazdasági szereplők, áruk és szolgáltatások harmadik országbeli közbeszerzési és koncessziós piacokhoz való hozzáféréséről szóló tárgyalásokat támogató eljárásokról (nemzetközi közbeszerzési eszköz – IPI) szóló 2022. június 23-i (EU) 2022/1031 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: IPI rendelet) és a belső piacot torzító külföldi támogatásokról szóló, 2022. december 14-i (EU) 2022/2560 rendelet [a továbbiakban: (EU) 2022/2560 európai parlamenti és tanácsi rendelet] hazai végrehajtásához kapcsolódó egyes részletszabályokat állapít meg.

A jogorvoslati határidők egyes változásai is azt szolgálják, hogy a hazai szabályozást a jogalkotó teljes mértékben hozzáigazítsa a vonatkozó uniós joganyaghoz.

Az uniós jogi háttérű módosítási elemeken túl a javaslat számos olyan szabályozási elemet tartalmaz, amelyek az eljárások hatékonyabb, gyorsabb és rugalmasabb megvalósítását segíthetik elő. A jelenlegi gazdasági helyzetben rendkívül gyorsan változó árak szükségessé teszik, hogy a jogalkotó biztosítsa a jogalkalmazók számára a keretmegállapodások és dinamikus beszerzési rendszerek esetén a szerződéskötési moratórium alóli eltérés lehetőségét és gyorsabb szerződéskötést tegyen lehetővé. A jogsértéseknek az ajánlatkérő általi orvoslására nyújtott szélesebb mozgástér szintén egyszerűsítheti a közbeszerzések jogszerű megvalósítását. A javaslat által bevezetett új eredménytelenségi ok arra ad lehetőséget, hogy az ajánlatkérő a túlzottan magas árú, vagy manipulatív módon árazott, de az értékelés során legkedvezőbbként kikerülő ajánlat esetén visszautasíthassa a szerződéskötést.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A versenyjogi jogsértésekkel kapcsolatos, támogatást érintő jogkövetkezmények érvényesítésének megkönnyítését szolgálja az a szabály, miszerint a Gazdasági Versenyhivatal az általa meghozott, európai uniós forrás felhasználását érintő ügyhöz kapcsolódó versenyfelügyeleti határozatokról – azok EKR-ben való közzététele mellett – a közbeszerzésekért felelős minisztert és az illetékes támogatást nyújtó szervet (pl. irányító hatóságot) is köteles közvetlenül értesíteni.

2. §

Közelebb hozza a közbeszerzéseket a magánszereplők közötti szerződéses gyakorlathoz és lehetővé teszi a közpénzekkel való hatékonyabb gazdálkodást annak az eredménytelenségi oknak a törvénybe iktatása, amely szerint az ajánlatkérő eredménytelenné nyilváníthatja az eljárást akkor is, ha a legkedvezőbb ajánlat árazását figyelembe véve a szerződéskötés súlyosan sértené a hatékony és felelős gazdálkodás elvét. Az ajánlatkérőnek ugyan lehetősége van előre megjelölni egy olyan árat, amelynél kedvezőtlenebb megajánlás az eljárásban érvényesen nem tehető, az ajánlatkérők azonban jellemzően nem tudnak előre ilyen meghatározni és előfordulhat olyan, az egységárat érintő manipulatív árazás is, ahol az ajánlatkérő csak utólag tudja kezelni a helyzetet. Az ajánlatkérő, amennyiben él az eredménytelenné nyilvánítási lehetőséggel, köteles megfelelő bizonyítékokkal alátámasztani, hogy a nyertes ajánlattevővel történő szerződés esetén bekövetkezne az eredménytelenségre okot

adó érdeksérelem. Ennek az alátámasztásnak az alapelvi követelményeknek megfelelően átláthatónak és objektíven ellenőrizhetőnek kell lennie (pl. árszakértő véleménye, a piaci árakat alátámasztó, megfelelő módszertanon alapuló dokumentáció), az érdeksérelem alátámasztásához nem elegendő pusztán az ajánlatkérő szubjektív véleményére támaszkodni. Az ajánlatkérő azonban csak abban az esetben élhet az eljárás eredménytelenné nyilvánításának jogával, ha ezt megelőzően biztosította az ajánlattevő részére annak lehetőségét, hogy bemutassa az általa ajánlott ár arányosságát.

3. §

Szövegpontosító módosítás az életciklusköltség-számítás alkalmazása esetén a felhívásban feltüntetendő információkra vonatkozóan.

4–5. §

A módosítások értelmében rugalmasabbá válik a közbeszerzési eljárások jogszerűségének helyreállítása olyan esetben, amikor ennek szükségességét az ajánlatkérő az eljárás eredményének megküldését követően észleli. Egyrészt a helyreállítás érdekében szükséges cselekmények megtételének nem lesz előfeltétele egy támogatást nyújtó vagy ellenőrző szerv megállapítása, másrészt pedig az ajánlatkérő által elvégzendő cselekmények nem korlátozódnak a hiánypótlásra, felvilágosítás kérésre, illetve indokolás kérésre. Ezzel együtt a törvény egyértelművé teszi, hogy a jogszerűség helyreállítása a bírálat vagy értékelés körébe tartozó cselekményekkel történhet, tehát az ajánlatkérő más eljárási szakaszba már nem tud visszalépni. Az előzetes vitarendezési kérelem esetén is az, a Kbt. módosított 79. § (4a) bekezdésében foglalt szabály jelenti a kiinduló pontot, hogy az ajánlatkérő jogosult az eljárás jogszerűségének helyreállításához szükséges eljárási cselekmények megtételére, az előzetes vitarendezési kérelem válaszadási határidejére tekintettel azonban – összhangban e jogintézmény céljával – eltérő határidők érvényesülnek.

Az új szabályok az ajánlatkérők helyzetének könnyítése mellett az arányosság elvének való jobb megfelelést is szolgálják, valamint segítenek az olyan helyzetek elkerülésében, amikor az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárásban észlelt jogsértést csak a saját maga ellen kezdeményezett jogorvoslati eljárással tudná orvosolni. A bírálati cselekmények szükség szerinti megismétlésének keretét adja az a szabály, amely az összegezés módosítását – meghatározott kivételek mellett – húsz napos időkorláttal teszi lehetővé az ajánlatkérő számára, biztosítva ezzel a jogbiztonságot. Előzetes vitarendezés vagy a támogatást nyújtó, illetve ellenőrző szerv megállapítása alapján az összegezés módosítására akár a 79. § (4) bekezdésében rögzített határidőn túl is sor kerülhet, a jogbiztonság érdekében azonban ez a lehetőség csak akkor áll fenn, ha a szerződést még nem kötötték meg.

6. §, 9. §

A módosítással bevezetett új fejezet célja, hogy – figyelemmel a Kbt. kódex jellegére, valamint a megfelelő hazai jogalkalmazás biztosítására – a Kbt.-ben elhelyezésre kerüljenek olyan utaló rendelkezések, melyek az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusaiban az ajánlatkérők számára megállapított, kötelezően alkalmazandó rendelkezésekre mutatnak vissza. A fejezet az IPI rendelet, valamint az (EU) 2022/2560 európai parlamenti és tanácsi rendelet által megállapított rendelkezéseket illeszti be a Kbt. rendszerébe.

A módosítás rögzíti, hogy amennyiben ajánlatkérő közbeszerzési eljárása az IPI intézkedés hatálya alá tartozik, akkor ajánlatkérő a Kbt. vonatkozó rendelkezései mellett az IPI rendeletben az ajánlatkérők számára megállapított rendelkezéseket is köteles figyelembe venni az eredménytájékoztató hirdetmény adatai, a közbeszerzési eljárást megindító felhívás adatai, a bírálat, az érvénytelenné nyilvánítás, valamint a szerződéses feltételek tekintetében. A módosítás külön utal ajánlatkérő kivételi lehetőségére illetve ezzel kapcsolatban az Európai Bizottság irányába fennálló indokolási kötelezettségére.

Az (EU) 2022/2560 európai parlamenti és tanácsi rendelettel kapcsolatban a módosítás szintén rögzíti, hogy amennyiben a közbeszerzési eljárással kapcsolatban teljesülnek a rendelet szerinti külföldi támogatások bejelentésére vonatkozó feltételek, az ajánlatkérő a Kbt. vonatkozó rendelkezései mellett az (EU) 2022/2560 európai parlamenti és tanácsi rendeletben az ajánlatkérők számára megállapított rendelkezéseket is köteles figyelembe venni a közbeszerzési eljárást megindító felhívás adatai, a közbeszerzési dokumentumok összeállítása, a bírálat (hiánypótlás és aránytalanul alacsony ár vizsgálata) és az érvénytelenné nyilvánítás tekintetében. A módosítás rögzíti továbbá, hogy ha a bírálat időtartama az Európai Bizottságnak az (EU) 2022/2560 európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti vizsgálatára tekintettel húzódik el, az ajánlatkérő nem veszíti el az ajánlati biztosíték fenntartásának lehetőségét.

7. §

Az ún. fordított bírálat szabályait keretmegállapodások alapján kötött szerződések esetében a jogalkotó már korábban alkalmazhatóvá tette. A dinamikus beszerzési rendszerek alapján megvalósított beszerzések esetén is célszerű ezt a lehetőséget biztosítani az ajánlatkérők számára, mivel így gyorsabbá és hatékonyabbá válhatnak az ilyen beszerzések, különösen nagyszámú ajánlat beérkezése esetén.

8. §

Különböző országokban számos műveleti területen telephellyel rendelkező honvédségi szervezet tevékenykedik a Magyar Honvédség misszióiban, ahol a katonai szervezetek beszerzési és gazdálkodási feladatköröket is gyakorolnak. Ezen missziók ellátása mind honi területről, mind pedig az adott országban állomásozó katonai szervezet településének a helyszínén történik. Ez utóbbi esetben a hazai ellátásból nem megoldható árubeszerzések és szolgáltatás megrendelések közvetlenül a műveleti területen valósulnak meg, ahol a helyi viszonyokra tekintettel a Kbt. szabályai szerinti beszerzés rendkívüli nehézségekbe ütközik. A problémát kezelő kivételi kör beiktatását követően is vonatkoznak majd e beszerzésekre az előirányzatokkal való gazdálkodás szigorú hazai szabályai, illetve a honvédelmi szervezet belső szabályai. Az új kivételi kör kiterjed a honvédelemért felelős miniszter irányítása vagy felügyelete alá tartozó költségvetési szervek által a külföldi képzéseken, tartós nem fegyveres külszolgálatban résztvevők és a katonai képviseltek ellátásához kapcsolódó, Magyarország határain kívül történő árubeszerzésekre, szolgáltatás megrendelésekre is.

10–11. §

A módosítások értelmében gyorsabbá válhatnak a keretmegállapodás, valamint a dinamikus beszerzési rendszer útján történő szerződéskötések azzal, hogy ilyen esetben nem kell az általános szerződéskötési moratóriumot megtartani. A 89/665/EGK irányelv 2b. cikkével összhangban azonban a szerződés érvénytelenségének okai is kibővülnek a gazdasági szereplők ajánlattételre való felhívási kötelezettség megsértésével, valamint azzal az esettel, ha (anélkül, hogy a moratóriumot megtartották volna) a szerződéskötésre nem az érkelelési szempontok alkalmazása alapján nyertesnek nyilvánítandó ajánlattevővel kerül sor. Ennek célja a szerződéskötési moratórium eltörlésével való visszaélés megakadályozása is.

12. §

A Kbt. 148. §-a módosításának célja a hazai szabályozás és a jogorvoslati irányelvben (a 89/665/EGK és a 92/13/EGK tanácsi irányelvnek a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogorvoslati eljárások hatékonyságának javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv) foglalt szabályok összhangjának megteremtése. Az irányelv 2f. cikke szerint a jogorvoslati eljárás megindítására irányuló kérelem előterjesztésére azokban az esetekben, melyeket a Kbt. semmis szerződésként definiál (közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződés, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás jogalap nélküli alkalmazása, szerződéskötési moratórium megsértése, illetve a jelen javaslatlaltal a keretmegállapodás és dinamikus beszerzési rendszer alkalmazásával lehetővé tett esetkör), legalább harminc napos határidőt kell biztosítani. Erre a körülményre tekintettel a semmisségi esetek tekintetében a Kbt. 148. § (9) bekezdése harminc napos szubjektív határidőt biztosít a jogorvoslati kérelem benyújtására és szükségszerűen meghatározza a szubjektív határidővel kapcsolatban a tudomásra jutás időpontját, melyet a Kbt. a jelen jogszabály módosítás keretében megállapított 148. § (7) bekezdésének f) pontjában rögzít. Eszerint ebben az esetben a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni eljárás eredményéről szóló tájékoztató közzététele esetén

e tájékoztató közzétételét, vagy ha az ajánlatkérő az érintett ajánlattevőket vagy részvételre jelentkezőket a Kbt. 79. § (1) bekezdése szerint tájékoztatta, az ő vonatkozásukban e tájékoztatás megküldésének időpontját.

13. §

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: KDB) eljárását a Kbt. 152. § (1) bekezdésében meghatározott szervek hivatalból kezdeményezhetik. A hivatalból való eljárás kezdeményezésére nyitva álló határidőkre a hatályos Kbt. szubjektív és objektív határidőket is meghatároz. A gyakorlati alkalmazás során azonban a hivatalbóli kezdeményezésre jogosult egyes szervek azzal szembesültek, hogy a jelenlegi szabályozás mellett a benyújtott kezdeményezéseik, melyek a szubjektív határidőkre és az azokhoz fűzött törvényi vélelmekre épültek, sorra elkésettnek minősültek. Ennek egyik oka, hogy egyes ellenőrző szervezetek vonatkozásában a tudomásra jutás időpontjának meghatározása komoly nehézségekbe ütközik. Például a Közbeszerzési Hatóság (a továbbiakban: KH) a szerződés-ellenőrzési eljárásának megindításakor vagy az irányító hatóság az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzésekhez kapcsolódó szabálytalansági eljárás kezdetekor csak valószínűsítik az esetleges jogsértést, azonban a jogorvoslati eljárás kezdeményezéséhez kapcsolódó elegendő információ birtokába csak az ellenőrzési vagy szabálytalansági eljárás befejeztével kerülnek. Kiemelendő továbbá, hogy az esetek jelentős részében az ellenőrzési vagy szabálytalansági eljárásban az adatszolgáltatás szakaszos, annak teljesítése mind időben, mind az azt teljesítő felek tekintetében elválik, tehát a jogsértés tudomásra jutásának időpontja is változó. Az ilyen eljárások időtartama azonban sok esetben meghaladja az érintett szervek jogorvoslati eljárás kezdeményezésére nyitva álló szubjektív határidejét, így a kezdeményezéseik gyakran elkésettnek minősülnek.

Mindezek alapján szükséges szabályozási igényként merült fel a jogsértés tudomásra jutása időpontjának meghatározása, melyre a jogalkotó bevezette a Kbt. 152. § (2a) és (9) bekezdése szerinti törvényi vélelmet.

Az Alkotmánybíróság a 9/2020. (V. 28.) AB határozatában, majd a 19/2020. (VIII. 4.) AB határozatában is kimondta, hogy – az alapul fekvő ügyekben alkalmazandó jogszabályi környezetben – a jogalkotó által a szubjektív határidők tekintetében megállapított, a jogsértés tudomásra jutása időpontja tekintetében felállított törvényi vélelem megdönthető vélelemnek minősült, amely egyúttal azt is jelenti, hogy a szubjektív határidők tekintetében a tényleges tudomásra jutás időpontja irányadó, függetlenül a Kbt. által meghatározott tudomásra jutás időpontjától (a Kbt. a szubjektív határidőt a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan, illetve kilencven napon határozza meg).

A Kbt. 152. § (2) bekezdésének 2021. február 1-jén hatályba lépett módosítása a jogorvoslati eljárás megindítására jogosult, a támogatáspolitikai intézményrendszerhez tartozó szervek tekintetében kísérletet tett a fennálló helyzet feloldására a szubjektív határidő – hatvan napról kilencven napra történő – meghosszabbításával, azonban a gyakorlati tapasztalatok azt mutatták, hogy a kilencven napos határidő biztosítása is kevésnek bizonyult a szóban forgó eljárások sajátosságaira tekintettel.

A fenti problémát a jogszabály-módosítás szövege oly módon kezeli, hogy a hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárások esetén a szubjektív határidőket megszünteti és e helyett csak objektív határidőket határoz meg. A módosítás új speciális szabályokat is bevezet kifejezetten az olyan esetekre, amikor egy szervezet (pl. a KH, az uniós forrásból megvalósuló közbeszerzéseket ellenőrző szerv) külön jogszabályban meghatározott eljárás szerinti ellenőrzést vagy eljárást folytat le. Ez esetekben az eljáró szervezet a jogsértést feltáró ellenőrzés vagy eljárás eredményének az ellenőrzött, illetve eljárással érintett személlyel való közlésétől (ennek hiányában az eljárására vonatkozó ügyintézési határidő, illetve az eljárás lezárására irányadó határidő lejártától), illetve európai uniós források felhasználásához kapcsolódó szabálytalansági eljárás esetén a szabálytalansági eljárás megindításától számított kilencven napon belül kezdeményezheti a jogorvoslati eljárást. E mellett e szervezeteknek be kell tartaniuk az eljárásukhoz nem kötött objektív határidőket is, tehát a releváns határidők közül mindig a rövidebb lesz az irányadó. Ennek indoka, hogy az ellenőrzést végző szervek által megállapított jogsértések kellően rövid idő alatt a KDB elé kerülhessenek, azonban annak elkerülése mellett, hogy a korábbi, tudomásra jutás időpontjára alapított határidők miatt az ilyen kezdeményezések elkésettnek minősüljenek.

Ezen módosításokkal összefüggésben értelemszerűen szükséges a szubjektív határidőkhöz kapcsolódó törvényi vélelmeket tartalmazó, a fentiekben kifejtett jogalkalmazási problémákat felvető, a Kbt. 152. § (9) bekezdésének és a Kbt. 153. § (4) bekezdésének hatályon kívül helyezése is.

14. §

Az IPI rendelet 6. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott IPI intézkedések – melyek egyebekben az Európai Unió Hivatalos Lapjában (TED) is közzétételre kerülnek – hazai jogalkalmazók számára való mielőbbi megismerése érdekében indokolt a KH feladatait felsoroló rendelkezések kiegészítése.

15. §

Az IPI rendelet által a tagállamokra megállapított kötelezettségekből fakadó feladatok ellátásának biztosítása érdekében szükséges az uniós kötelezettségeket magába foglaló Kbt. 194. §-ának kiegészítése.

16. §

Átmeneti rendelkezések. Azon rendelkezések tekintetében, ahol külön átmeneti rendelkezés nem kapcsolódik a módosuló rendelkezések alkalmazásához, a Kbt. 197. § (14) bekezdésében foglaltak irányadóak. Figyelemmel arra, hogy a hivatalbóli jogorvoslati határidők változásakor már lejárt jogorvoslati határidők nem indulhatnak újra (lásd az Európai Unió Bírósága C-496/18. sz., Hungeod ügyben hozott ítéletét), a hivatalbóli jogorvoslati határidőkre vonatkozó szabályok változását a módosítás hatálybalépését megelőzően megvalósult jogsértések miatt kezdeményezett jogorvoslati eljárásokra csak akkor kell alkalmazni, ha a hivatalbóli kezdeményező az ilyen jogsértésekről a módosítás hatálybalépése után szerzett tudomást.

17. §

Jogharmonizációs záradék.

18. §

Szövegcsérés módosítások.

Tekintettel arra, hogy a Kbt. 2. §-a ezidáig nem nevesítette az arányosság elvét – bár annak a gyakorlatban jogszabályi előírás nélkül is minden ajánlatkérőnek meg kellett felelnie – jelen módosítás bevezeti az arra való kifejezett hivatkozást a Kbt. alapelveket tartalmazó rendelkezései között.

Az arányosság elvét az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) ítélezési gyakorlata vezette be az uniós jogba (lásd például: C-21/03., sz. Fabricom ügy, C-213/07. sz. Michaniki-ügy).

Az EUB ítélezési gyakorlatát követve a 2014-ben elfogadott közbeszerzési irányelvek is bővítették az alapelvek körét az arányosság elvével. Az arányosság elve megköveteli, hogy az ajánlatkérő által a közbeszerzési eljárás során alkalmazni kívánt intézkedések, eszközök ne haladják meg a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket. Ha valamely cél eléréséhez több alkalmas eszköz is rendelkezésre áll, akkor ezek közül a legkevésbé kényszerítő jellegűt kell igénybe venni, és az igénybe vett eszköz által okozott hátrányok az elérni kívánt célhoz viszonyítva nem lehetnek túlzóak. Az előbbiekből adódóan az arányosság elve tipikusan a Kbt. valamely másik szabályának alkalmazásához kapcsolódóan nyerhet alkalmazást. Más alapelvekhez hasonlóan az arányosság elve is megjelenik számos konkrét részletszabályban (pl. az aránytalanul alacsony ár esetén alkalmazandó eljárásban), és más szabályok alkalmazásakor is szükséges arra figyelemmel lenni.

A b) és c) pont szerinti módosítás a Kbt. 37. § (6) bekezdése és 38. § (3) bekezdése tekintetében technikai jellegű módosításokat tartalmaz, az elektronikus hirdetményminták bevezetéséhez kapcsolódóan.

A d) pont szerinti módosítás technikai jellegű. A módosító rendelkezés egyértelműsíti, hogy a hirdetményeket minden esetben – vagyis akkor is, ha az elektronikus kapcsolattartás nem kötelező, illetve ha az Elektronikus Közbeszerzési Rendszeren (a továbbiakban: EKR) kívüli más informatikai rendszer is alkalmazható – az EKR alkalmazásával kell létrehozni és közzétenni.

A f)–g) pontban szereplő technikai módosítás a Kbt. 148. § új (7) bekezdésének f) pontjával és új (9) bekezdésével függ össze. A Kbt. módosítással megállapított rendelkezések az irányelvnek történő megfelelést szolgálják, ennek megfelelően a Kbt. által semmis szerződésként definiált esetekben a KDB-hez benyújtható jogorvoslati kérelem esetére az irányelvvel összhangban lévő szubjektív határidőt és ahhoz fűződő törvényi vélelmet állapítanak meg. Szükséges tehát a Kbt. 148. § (7) bekezdése bevezető részének az új jogszabályhelyre történő hivatkozással történő kiegészítése.

A h) pont szerinti módosítás a hivatalbóli kezdeményezésekre vonatkozó jogorvoslati határidő szabályainak változásához kapcsolódó kiigazítás.

Az i) pont szerinti módosítás a normaszöveg koherenciáját biztosító pontosítás.

19. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

A Kbt. 3. § 30. pontja hatályon kívül helyezésének indoka, hogy bár a hazai közbeszerzési jog használja a műszaki egyenértékűség fogalmát, annak jelenlegi definíciója valójában versenyszűkítő hatású is lehet, és indokolatlan terhet ró az ajánlatkérőkre azzal, hogy megköveteli konkrét mérhető műszaki paraméterek meghatározását. Ebből az okból már korábban hatályon kívül helyezésre került az építési beruházások, valamint az építési beruházásokhoz kapcsolódó tervezői és mérnöki szolgáltatások közbeszerzési szabályairól szóló 322/2015. (X. 30.) Korm. rendelet 23. § (2) bekezdése, amely építési beruházásokra vonatkozó alkalmassági feltételek körében meghatározott referenciák vonatkozásában megkövetelte az ajánlatkérőktől „a bemutatni kért építési tevékenységeknek azokat a mérhető, az adott építészeti munkálatra jellemző mérőszámait, amelyek tekintetében az egyenértékűséget vizsgálni fogja”. Ezzel összhangban nem indokolt az olyan irányú Kbt. definíció megtartása sem, amely mérhető paraméterek és konkrét mérőszámok meghatározását követeli meg az ajánlatkérőktől.

Az összeférhetlenségre vonatkozó szabály pontosítása kizárólag technikai jellegű, a Kbt. 25. § (5) bekezdés a) és b) pontja közötti átfedés megszüntetését, a két pont logikai kapcsolatának rendezését szolgálja.

A Kbt. 41/C. § (1) bekezdés e) és f) pontja szerinti, az elektronikus úton történő kommunikáció alól mentesülést lehetővé tevő okok hatályon kívül helyezését indokolja egyrészt, hogy ilyen okokat a közbeszerzési irányelvek nem tartalmazzak, így azokat a hirdetményekben sem lehet megjelölni. A hatályon kívül helyezés indoka másrészt, hogy az EKR-en a létrehozása óta végrehajtott, illetve a jövőben tervezett további fejlesztéseknek köszönhetően kiküszöbölhetők az olyan üzemzavarok, amelyek az eljárások megfelelő lefolytatását tartósan akadályoznák.

A Kbt. 68. § (1a) bekezdésének bizonyos szövegrészének kívül helyezése a 41/C. § (1) bekezdés e)–f) pontja hatályon kívül helyezése nyomán szükséges.

A módosítás tartalmazza a Kbt. 135. § (9) bekezdésének hatályon kívül helyezésére vonatkozó javaslatot. A Kbt. 135. § (7) bekezdése főszabályként úgy rendelkezik, hogy építési beruházás esetén, ha a szerződés teljesítésének időtartama a 2 hónapot meghaladja, akkor az ajánlatkérő köteles a szerződésben foglalt – tartalékkeret és ÁFA nélkül számított – teljes ellenszolgáltatás 5%-ának megfelelő összeg, de legfeljebb 250 millió forint előleg igénybevételének lehetőségét biztosítani.

A fenti szabálytól eltérést enged a Kbt. 135. § (8) bekezdése úgy, hogy külön jogszabály a kötelező mértéket meghaladóan és bármely más esetben is rendelkezhet az előleg mértékéről és nagyobb mértékű előleg nyújtását is kötelezővé teheti. A Kbt. a 135. § (9) bekezdésében a 135. § (7) bekezdésétől való eltérést kötelező jelleggel kimondja, amikor kifejezetten a támogatásból megvalósuló közbeszerzések esetére úgy rendelkezik, hogy szállítói kifizetés során az ajánlatkérő – ha külön jogszabály magasabb mértékű szállítói előleg nyújtását nem írja elő – köteles a szerződés – tartalékkeret és ÁFA nélkül számított – elszámolható összege 30%-ának megfelelő mértékű előleg igénybevételének lehetőségét biztosítani.

A Kbt. 135. § (8) bekezdése szerinti, eltérésre feljogosító szabályon alapul a 2021–2027 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 256/2021. Korm. rendelet. (a továbbiakban: 256/2021. Korm. rendelet) 260. §-ában foglalt eltérés, amelynek értelmében a közlekedésfejlesztési tárgyú projektet megvalósító közsféra szervezet kedvezményezett a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződésben köteles biztosítani a szállító részére a szerződés – tartalékkeret nélküli – elszámolható összege 30%-ának megfelelő mértékű előleg igénybevételének lehetőségét.

Szintén eltérő rendelkezés az előzőhöz hasonlóan a 256/2021. Korm. rendelet 262. §-ában foglaltak, amelynek értelmében általában a közszféra szervezet kedvezményezett szállítói finanszírozás esetén a közbeszerzési eljárás eredményeként kötött szerződésben köteles biztosítani a szállító részére a szerződés – tartalékkeret nélküli – elszámolható összege 30%-ának megfelelő mértékű szállítói előleg lehetőségét. A törvényi szabályok törlése azt szolgálja, hogy a jövőben a Kormány nagyobb mozgástérrel rendelkezzen a rendeleti szintű szabályozásban az előleg szabályozására, igazodva költségvetési, valamint az egyes szerződés-típusok sajátosságaihoz kapcsolódó szempontokhoz.

A Kbt. 148. § (3)–(4) bekezdésének bizonyos szövegrészeinek, valamint a 152. § (9) bekezdésnek és 153. § (4) bekezdésének hatályon kívül helyezése a jogorvoslati határidők terén végrehajtott módosítások miatt szükségesek. A 148. § (3) és (4) bekezdésében foglalt objektív határidők törlése a jogorvoslati irányelvnek és az Európai Unió Bírósága ítélezési gyakorlatának való megfelelést szolgálja. A jogbiztonságot a megkötött szerződések kapcsán a szerződés semmisségét eredményező jogsértésekre bevezetett, a jogorvoslati irányelvvel összhangban álló objektív határidő és a megkötött szerződések esetén alkalmazható jogorvoslati jogkövetkezmények biztosítják.

20. §

A Kbt. 131. §-ának és 137. §-ának módosítása maga után vonja a közbeszerzési eljárás veszélyhelyzeti eltérő szabályairól szóló 357/2022. (IX. 19.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezését, mivel annak rendelkezései a módosítás eredményeként szükségtelenné válnak.

21. §

Hatálybaléptető rendelkezések.

22. §

Jogharmonizációs záradék.

Végső előterjesztői indokolás a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) esetében a hatósági jogalkalmazás során összegyűlt tapasztalatok alapján, több helyen szükségessé vált a normaszöveg pontosítása, kiegészítése, átstrukturálása az alábbi fő irányvonalak mentén.

Jelenleg a Vksztv. felügyeleti szabályai kizárólag a víziközmű-szolgáltatókra vonatkoznak, azonban a gyakorlatban a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) jelentős számú ellenőrzést végez az ellátásért felelősök tekintetében is. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) nem tartalmaz részletes szabályokat az ellenőrzések lefolytatása tekintetében, a részletes szabályozást az ágazati jogszabályokra bízva. A módosítás továbbá a jelenlegi célvizsgálat tekintetében az elnevezések egységesítését is elvégzi, valamint az ellátásért felelősök tekintetében fennálló korlátozott hatáskörök figyelembevételével három ellenőrzés-típust vezetne be: a céllenőrzést, a témaellenőrzést és

az utóellenőrzést. Az ellenőrzés lezárására és a jogkövetkezmények megállapítására vonatkozó szabályozás a Vksztv. többszöri módosítása következtében elvesztette a koherenciáját, így az áttekinthetőség és alkalmazhatóság növelése érdekében szükséges a teljes szakasz újrászövegezése.

A Vksztv. jelenlegi konstrukciója szerint minden, jogsértést feltáró ellenőrzést jegyzőkönyv tervezettel zár le a Hivatal, amelyre az ellenőrzött szerv észrevételt tehet. Az észrevételek elbírálása a végleges jegyzőkönyvben történik, amelyben vagy felhívja az érintettet a jogsértés megszüntetésére, vagy a jegyzőkönyv megállapításai alapján hatósági eljárás indul, melyet határozattal (amelyben tipikusan bírságot szab ki) zár le. A fenti konstrukció az átfogó ellenőrzések során bevált, azonban a szűkebb témakört felölelő téma- és céllenőrzések esetén nem tűnik szükségesnek a fenntartása. Ennek indoka, hogy a hatósági eljárásban már általában nem kerül sor a tényállás további tisztázására, így a határozat tulajdonképpen a végleges jegyzőkönyv megisméltése. Figyelemmel arra, hogy jogorvoslati lehetőség csak a határozattal szemben biztosított, így kívánatos, hogy a jövőben minden ellenőrzés határozattal záruljon. Ha a Hivatal az átfogó ellenőrzés során megállapítja, hogy a víziközmű-szolgáltató a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette, az ellenőrzés lezárását követő 8 napon belül az ellenőrzési jelentés tervezetét megküldi az ellenőrzött víziközmű-szolgáltatónak. Az ellenőrzési jelentés tervezetére az ellenőrzéssel érintett víziközmű-szolgáltató a kézhezvételtől számított 15 napon belül észrevételt tehet. A határidő lejártát követően a Hivatal véglegesíti az ellenőrzési jelentést, melyben rögzíti az ellenőrzött víziközmű-szolgáltató figyelmen kívül hagyott észrevételeire vonatkozó indokolást.

Ha a Hivatal a témaellenőrzés, céllenőrzés vagy utóellenőrzés során megállapítja, hogy az ellenőrzés alá vont szervezet jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette, az ellenőrzés lezárását követő 8 napon belül az ellenőrzési jelentést megküldi az ellenőrzött szervnek. Az ellenőrzési jelentésre az ellenőrzött szerv a kézhezvételtől számított 15 napon belül észrevételt tehet. Az észrevételben foglaltakat a Hivatal a jogkövetkezmények megállapítására irányuló hatósági eljárás során értékeli, és az eljárást lezáró határozatban az elutasított észrevételeket külön megindokolja.

A módosítás célja továbbá, hogy az adott víziközmű-rendszerhez tartozó víziközmű-fejlesztési hozzájárulásból felújított rendszerfüggetlen víziközmű-elemekért ne kétszeresen kelljen az ellátásért felelősnek fizetnie, és azok az adott víziközmű-rendszeren maradjanak, ezért kimondásra kerül, hogy az üzemeltetési szerződés megszűnése esetében a víziközmű-szolgáltató a tulajdonában álló rendszerfüggetlen víziközmű-elemet legfeljebb könyv szerinti nettó értéken az ellátásért felelős részére írásban megvételre felajánlja, amit ha a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás terhére újtottak fel, a könyv szerinti nettó érték víziközmű-fejlesztési hozzájárulásból ráfordított összegével csökkentett értéken kerül felajánlásra.

További módosítás, hogy az üzemeltetési szerződések közös megegyezéssel való megszüntetése esetére enyhébb szabályok kerülnek megállapításra, mivel indokolatlan a 8 hónapos határidő fenntartása, ehelyett 4 hónap kerül kikötésre.

Az üzemeltetési szerződés megszűnése esetén alkalmazandó szabályok is kiegészítésre kerülnek, a tervezet szabályozza az átadandó adatok körét és az adatátadás határidejét.

A korábban nem nyújtott szolgáltatások esetében jelenleg kizárólag ajánlás formájában szerepel az egységes benyújtás, és így a hatékony ügyintézés feltételeit megteremtő útmutató. Annak érdekében, hogy az eljárás megfelelően lefolytatható legyen – valamint különös tekintettel a rövid, 30 napos ügyintézési határidőre – indokolt a Vksztv. kiegészítése azzal, hogy a Hivatal meghatározza és honlapján közzéteszi a kérelem elbírálásához szükséges kötelezően benyújtandó adatokat.

Szükséges továbbá a Vksztv. módosítása annak érdekében is, hogy a visszavonásra kerülő víziközmű-szolgáltatói engedélyt követően is biztosítva legyen az ellátási területhez kapcsolódó adatok elérhetősége, és így a Hivatal díjjavaslat-tétellel összefüggő kötelezettségének teljesítése.

Összhangban a Hivatal más ágazati jogszabály alapján lefolytatott cégjogi eseményekkel kapcsolatos eljárásaival, sor kerül a Vksztv. befolyásszerzéssel kapcsolatos rendelkezéseinek módosítására is.

A Nemzeti Víziközmű Nyilvántartás (a továbbiakban: NVNY) tekintetében szükséges rögzíteni azt is, hogy annak tartalmaznia kell egyebekben túl a víziközmű-rendszer működési területét (ellátási terület), valamint a működési jogosultság időbeli hatályát is, ugyanis az NVNY vezetése során az ellátási terület kezelése elengedhetetlen, azt az NVNY segéd tábla is tartalmazza, valamint a külső ügyfél számára is ez az adat az igazán fontos.

Az átmeneti díjak megállapítására irányuló eljárások során felmerült gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel a módosítás egyértelműsíti, hogy az alapidj mértéke átmérőnként eltérő.

Figyelemmel arra, hogy a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás lényegében vagyoni értékű jognak tekinthető, ezért szükséges azoknak az alapvető rendelkezéseknek a törvényi szinten történő rögzítése, amelyek lehetővé teszik a megszerzett kvóta átruházását, illetve áthelyezését. Annak érdekében, hogy az egyes víziközmű-szolgáltatók a leghatékonyabb és legmegfelelőbb módon tudják a szükséges eljárásokat lefolytatni, javasolt a részletszabályokat üzletszabályzati szinten rögzíteni.

A módosítás alapján hatályát veszti a Vksztv. több olyan rendelkezése is, amely olyan határidőt tartalmaz, amely már lejárt, így megtartása a továbbiakban nem indokolt.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A víziközmű-rendszer értelmező rendelkezésének pontosítása vált szükségessé annak érdekében, hogy az egyes fogalmi elemek és alpontok elhatárolásra kerüljenek.

2. §

A Hivatal határozatainak közzétételi kötelezettségét pontosító rendelkezés.

3. §

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szabályaira figyelemmel szükséges a meglévő, és a gyakorlatban is bevált ellenőrzési szabályok hatályának kiterjesztése az ellátásért felelősök ellenőrzéseire is.

A módosítás a jelenlegi célvizsgálat tekintetében az elnevezések egységesítését eredményezi, valamint az ellátásért felelősök tekintetében fennálló korlátozott hatáskörök figyelembe vételével három ellenőrzés-típust vezet be.

4. §

A kialakult gyakorlat szerint az éves Ellenőrzési Terv a víziközmű-szolgáltatók ellenőrzései mellett az ellátásért felelősök ellenőrzéseit is tartalmazza, ezért szükségessé vált az érintett jogszabályi megfogalmazás kiegészítése, pontosítása, illetőleg eljárásjogi szabályokat rögzít. Figyelemmel arra, hogy az Ákr. a helyszíni szemle tekintetében szabályozást nem tartalmaz, szükséges a helyszíni szemle néhány alapvető fontosságú szabályának ágazati szinten történő rögzítése.

5. §

Az ellenőrzés részletszabályait, az ellenőrzési jegyzőkönyv véglegesítésének szabályait rögzíti, tekintettel arra, hogy az ellenőrzés lezárására és a jogkövetkezmények megállapítására vonatkozó szabályozás koherenciája, az áttekinthetőség és az alkalmazhatóság javuljon.

6. §

A módosítás célja, hogy a felhasználói ellenőrzések még a tárgyév január 1. napja előtt megtörténjenek és átvezetésre kerüljenek a felügyeleti díj pontos összegének megállapíthatósága érdekében.

7. §

Szövegponosítás, hogy a megállapodás módosításról is értesüljön a Hivatal.

8. §

Részben a módosuló Vksztv. 6. § (8) bekezdés módosításával összefüggő koherencia miatt, alapkövetelményként indokolt előírni, hogy a minősítendő víziközmű vízjogi engedéllyel is rendelkezzen.

Továbbá a kérelem tartalmi követelményeit kormányrendeleti szinten szükséges meghatározni, ezért a törvény végrehajtási rendeletére való utalást szerepeltetni szükséges a törvényben.

9. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény értelmében nem javasolt az állam vételi jogának kikötése, valamint az üzemeltetési szerződés megszűnése esetére a víziközmű-szolgáltató a tulajdonában álló rendszerfüggetlen víziközmű-elemek vételárának értékét szabályozza.

10. §

A módosítás normavilágosságot szolgálja és nyelvhelyességi pontosítást tartalmaz.

11. §, 41. §

A 2020. december 16-i (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikk (3) bekezdésének átültetését szolgáló rendelkezés.

12. §

A módosítás a Vksztv. végrehajtási rendeletével való összhangot, továbbá a normavilágosságot szolgálja és nyelvhelyességi pontosítást tartalmaz.

13. §

A gyakorlati tapasztalatok alapján elegendő a jelentés tartalmi, formai követelményeire vonatkozó hivatkozást rögzíteni.

14. §

A határozatlan időre kötött üzemeltetési szerződés felmondásának, és a határozatlan, illetőleg határozott időre kötött üzemeltetési szerződés közös megegyezéssel való megszüntetésének szabályait rögzítő jogalkalmazást elősegítő rendelkezés.

15. §

Az üzemeltetési szerződés megszűnése esetén szabályozza az átadandó adatok körét és az adatátadás határidejét.

16. §

A módosítás célja, hogy az üzemeltetési szerződés közös megegyezéssel való megszüntetése esetén is fennálljon a tájékoztatási kötelezettség az ellátásért felelősök részéről a Hivatal felé.

17. §

Szövegpontosító rendelkezések.

18. §

Szövegpontosító rendelkezések.

19. §

A hatékony ügyintézés feltételeinek megteremtése érdekében indokolt kiegészítés.

20. §

A számlázás lehetőségének átmeneti díj iránti kérelem benyújtásához igazítása biztosítja, hogy a felhasználóknak ne kelljen több havi felhalmozott számlát kifizetnie, illetve a víziközmű-szolgáltató is előbb jut a víziközmű-szolgáltatás ellenértékéhez.

21. §

A felhasználói egyenérték működési engedélyből való törlésével összhangban szükséges a módosítás.

22. §

A módosítás által továbbra is biztosított lesz a víziközmű-szolgáltatói engedély visszavonását követően az ellátási területhez kapcsolódó adatok elérhetősége.

23. §

Technikai jellegű módosítás a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény rövid megjelölésének módosuló bevezetése miatt.

24. §

Szövegponosító rendelkezések.

25. §

Szövegponosító rendelkezések.

26. §

A rendelkezés gyakorlati alkalmazásából eredő normaszöveg pontosítására irányuló kiegészítés, amely összhangban áll a Hivatal más, ágazati jogszabály alapján lefolytatott cégjogi eseményekkel kapcsolatos eljárásaival. A módosítás egyértelművé teszi, hogy milyen típusú befolyásszerzések esetén kell előzetes hozzájárulás iránti kérelmet benyújtani a Hivatalhoz, valamint rögzíti annak részletszabályait.

Egyértelművé válik, hogy befolyásszerzés esetén az előzetes hozzájárulás iránti kérelmet a befolyásszerzőnek szükséges benyújtania a Hivatalhoz. Az energetikai ágazati törvényekhez hasonlóan indokolt egy új eljárási forma, a megfelelés ellenőrzés bevezetése az előzetes hozzájárulásban foglaltak megfelelő teljesítésének ellenőrzése érdekében. A gyakorlati alkalmazásából eredő pontosítás, lehetővé teszi, hogy a Hivatal szükség esetén jogkövetkezményt alkalmazzon.

27. §

Indokolt törvényi szinten is kimondani, hogy nemcsak az új kiszervezési tevékenységeket szükséges engedélyeztetni, hanem azok módosítását is.

28. §

Normavilágosságot javító és a jogalkalmazást támogató szövegponosítás.

29. §

A hatósági eljárások tapasztalatai alapján szükségessé vált normaszöveget kiegészítő rendelkezés.

30. §

Nyelvhelyességi, fogalmat pontosító módosítás.

31. §

A víziközmű-nyilvántartás tartalmi elemeit kiegészítő, illetve pontosító módosítás.

32. §

A víziközmű-nyilvántartás nyilvánosságának bővítését szolgáló rendelkezés.

33. §

Technikai jellegű, normavilágosság elősegítését szolgáló rendelkezés.

34. §

A Hivatal elnökének a Vksztv. végrehajtására kiadott rendeletében, illetve a víziközmű-szolgáltatók és ellátásért felelősök adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 13/2019. (X. 4.) MEKH rendeletben került meghatározásra, hogy szolgáltatási díjat megalapozó adatszolgáltatási kötelezettséget ezen jogszabályokra tekintettel szükséges teljesíteni.

35. §

Az átadási ár megállapítási szabályait pontosítja.

36. §

A víziközmű-szolgáltatás körébe nemcsak az ivóvíz biztosítása, hanem a szennyvíz elvezetése és megtisztítása is beletartozik, melyek esetében szintén felmerülhet a minőség emelése (nagyobb fokú szennyeződésű szennyvíz bevezetése a víziközmű-hálózatba), ezért a Vksztv. 69. § (1) bekezdés c) pontját ennek megfelelően pontosítani szükséges.

37. §

Technikai jellegű, normavilágosságot szolgáló szövegponosítás.

38–39. §

A víziközmű-fejlesztési hozzájárulás átruházására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazó módosító javaslat.

40. §

Szükséges felhatalmazó rendelkezés, hogy a Hivatal elnöke általi kiadott jogkövetkezmények (kötér) megállapítására vonatkozó rendelet kellően megalapozott lehessen, továbbá azért, hogy a víziközmű-szolgáltató részéről az átmeneti díj meghatározására irányuló kérelemhez benyújtandó adatok köre, illetve elszámoló jelentés tartalma meghatározásra kerülhessen.

42. §

Technikai jellegű pontosítás a végrehajtott szabály kivezetése érdekében.

43. §

Beépülő jogharmonizációs záradék.

44. §

Szövegcsere módosítás a jogalkalmazás elősegítése, a normavilágosság javítása, illetve a Vksztv. belső koherenciájának biztosítása érdekében.

45. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések

46. §

Hatályba léptető rendelkezés.

47. §

Módosító törvény jogharmonizációs záradéka.

Végző előterjesztői indokolás

az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény és a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény módosításáról szóló 2023. évi XVIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvénytervezet az állami projektértékelői rendszer összeférhetlenségre vonatkozó törvényi szintű szabályozásának módosításaira tesz javaslatot. A tervezett változtatások az európai uniós források szabályos felhasználását szolgálják azáltal, hogy az állami projektértékelőknek a továbbiakban általános összeférhetlenségi nyilatkozatot és – az iránymutatás az összeférhetlenségek költségvetési rendelet szerinti elkerüléséről és kezeléséről szóló bizottsági közlemény (2021/C 121/01) 6.3. pontja szerinti adatokat is tartalmazó – érdekeltségi nyilatkozatot szükséges benyújtani az állami projektértékelői jogviszony létesítésekor.

Továbbá a törvénytervezet rendelkezik róla, hogy a jelenleg állami projektértékelői jogviszonyban álló személyek a törvénymódosítás hatálybalépését követően szintén nyújtsák be a nyilatkozatokat.

A jogszabálytervezet a nyilatkozatok és azok tartalmának vizsgálatához szükséges adatkezelési szabályokat rögzíti.

A törvénytervezet gyakorlati igényeknek megfelelően egyéb végrehajtással kapcsolatos javaslatokat fogalmaz meg az állami projektértékelői jogviszonnyal kapcsolatban.

A Belső Ellenőrzési és Integritási Igazgatóság (a továbbiakban: Igazgatóság) által végzett összeférhetlenségi esetek hatékonyabb feltárásához – figyelemmel az Európai Unió költségvetési rendeletére és a Bizottságnak az összeférhetlenségek költségvetési rendelet szerinti elkerüléséről és kezeléséről szóló iránymutatására – szükségessé vált az európai uniós költségvetés végrehajtásában részt vevők személyes kapcsolataira vonatkozó nyilatkozatainak bekérése és annak ellenőrzése. A nyilatkozatok ellenőrzésének megteremtésével szükséges a kapcsolódó – adatkezelés szempontjából releváns – adatkörök megjelenítése és az összeférhetlenségi ellenőrzéssel érintett kormánytisztviselők, munkavállalók által tett nyilatkozatok tartalmának valóságához kapcsolódó jogkövetkezményekre vonatkozó rendelkezések módosítása.

Emellett a jogszabály módosításával rendezésre kerül az Igazgatóság feladatkörének bővítésére vonatkozó lehetőség is.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A szabályozás célja az európai uniós források szabályos felhasználásának további megerősítése azáltal, hogy az állami projektértékelői jogviszony létesítéséhez előírásra kerül az általános összeférhetlenségi nyilatkozat és az érdekeltségi nyilatkozat benyújtásának szükségessége.

2. §

Technikai kiegészítést tartalmaz a javaslat, az állami projektértékelőkkel létesíthető jogviszonyok munkáltatói igazoláson történő felsorsolásában.

Továbbá, a gyakorlati igényeknek megfelelően az alapjogviszony szerinti munkáltatói igazolás kiállítása során, amennyiben új alapjogviszony létesítéséről van szó, nem az elmúlt havi béradatot szükséges igazolni, hanem a létesítő okiratban szereplő illetményt vagy munkabért.

3. §

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény 29/B. §-a alapján az általános összeférhetlenségi nyilatkozatokon és érdekeltségi nyilatkozaton szereplő adatokat az Igazgatóság ellenőrizheti. A szabályozás célja, hogy az ellenőrzéshez bekért személyes kapcsolatokra vonatkozó adatok adatkezelése az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Áptj.) szinten rögzítésre kerüljön.

4. §

A szabályozás célja, hogy az állami projektértékelések anonimitása törvényi szinten is biztosított legyen azáltal, hogy rögzítésre kerül, hogy az állami projektértékelő a jogviszonya tekintetében kapott egyedi azonosítószámot – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – harmadik személy tudomására nem hozhatja.

Továbbá, a törvénytervezet az általános összeférhetlenségi nyilatkozat és az érdekeltségi nyilatkozat kezelésével kapcsolatos szabályokat állapít meg.

5. §

A felhatalmazó rendelkezésben történt módosítás azt a célt szolgálja, hogy a 2023–2027-es időszak agrártámogatásaira vonatkozó alkalmazási szabályokat ne kormányrendeleti szinten legyen szükséges meghatározni, tekintettel arra, hogy a Közös Agrárpolitika végrehajtási szabályai miniszteri rendeletben kerülnek rögzítésre.

6. §

A Közös Agrárpolitika II. pillérét képező Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásával megvalósuló beruházási támogatások tartalmi értékelése során alkalmazott állami projektértékelés fenntartása a 2023–2027 programozási időszakban is indokolt.

A szabályozás célja, hogy az agrárpolitikáért felelős miniszternek lehetősége legyen miniszteri rendeletben meghatározni azon felhívások körét, amelyben az állami projektértékelői rendszer alkalmazása kötelező.

7. §

A törvénytervezet rendelkezik róla, hogy a jelenleg állami projektértékelői jogviszonyban álló személyek a törvénymódosítás hatálybalépését követően nyújtsák be az általános összeférhetlenségi nyilatkozatot és az érdekeltségi nyilatkozatot. A rendelkezés tartalmazza, hogy amennyiben a törvénymódosítást követő 60 napon belül nem történik meg a nyilatkozatok benyújtása, úgy az értékelőt a nyilatkozatok pótlására kell felszólítani 5 napos határidővel, amennyiben az értékelő ezt követően sem nyújtja be a nyilatkozatokat, úgy az adott személy állami projektértékelői jogviszonya törvény erejénél fogva megszűnik.

8. §

Szövegcsérés módosítások.

9. §

Az értelmező rendelkezések módosítása történik meg. Tekintettel arra, hogy a programozási időszak kifejezés nem szerepel a törvényben, ezért az értelmező rendelkezések közül kivételre kerül.

A gyakorlati igényeknek megfelelően az állami projektértékelőknek pályázók nyilatkozataiban a továbbiakban nem szükséges az adószámot feltüntetni.

10. §

Kiterjesztésre kerül az Igazgatóság hatásköre az Ápjt. szerinti állami projektértékelőkre.

Meghatározásra kerül, hogy az Igazgatóság milyen adatokat kezel az eredményes összeférhetlenségi ellenőrzés lefolytatása érdekében.

Megfogalmazása kerül egy olyan generális felhatalmazó rendelkezés, amely alapján a Kormány rendeleti (iuxta legem) szinten további feladatszabásról rendelkezhet az Igazgatóság számára, olyan módon, hogy annak elemi függetlensége nem sérül, és nem veszélyezteti a korábbi feladatainak ellátását sem.

11. §

A kormánytisztviselőkhez hasonlóan a kormányzati igazgatási szerveknél alkalmazott, és az európai uniós költségvetés végrehajtásában részt vevő munkavállalók esetében is szükségessé vált az összeférhetlenségi nyilatkozatban, érdekeltségi nyilatkozatban, valamint a személyes kapcsolatokra vonatkozó nyilatkozatban szándékosan valótlan adat vagy tény közlése, illetve lényeges adat vagy tény közlésének elmulasztása jogkövetkezményének rendezése.

12. §

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme valamint Magyarország kötelezettség vállalásának teljesítése érdekében biztosított felhatalmazó rendelkezés.

13. §

Szövegpontosító módosítások.

14. §

Hatályvesztő rendelkezés.

Végső előterjesztői indokolás az egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi XIX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Kormány elkötelezett abban, hogy a magyar lakosság a lehető legjobb egészségügyi szolgáltatásban részesüljön és ennek érdekében korszerű szabályozás biztosítsa a megfelelő jogalkalmazási hátteret.

A módosítások elsősorban a koherens jogi környezet megteremtésére, valamint a jogrendszeri illeszkedés biztosítására terjednek ki, a módosítások célja a jogalkalmazást segítő, deregulációs vagy szabályozásfejlesztési célú, illetve technikai jellegű változások elérése.

A javasolt törvénymódosításoknak köszönhetően egyebek mellett pontosításra kerülnek a hozzáférési jogosultságok az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben (EESZT).

A fentiekben megjelölt célok elérése érdekében egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények, a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, a közegészségügyi tárgyú szabályozás valamint a felsőoktatási intézmények egészségügyi feladatellátáshoz kapcsolódó szabályozás módosítása szükséges.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A népegészségügyi hatóság számára a közétkeztetés tárgyú közbeszerzések tekintetében alkalmazandó eljárások sajátos szabályairól szóló kormányrendelet a táplálkozás-egészségügyi minősítéshez kapcsolódóan ellenőrzési kötelezettséget állapít meg. A feladat teljesítése érdekében szükséges e hatáskör törvényben történő rögzítése.

2–4. §

A KÖFOP projekt keretében kifejlesztésre került nyilvántartások alapján kerül pontosításra a jelenlegi szabályozás. A kialakításra került elektronikus nyilvántartási és ügyintézési rendszer alkalmas az elektronikus fizetési rendszer keretében történő igazgatási szolgáltatási díjak fogadására, megtartva az átutalás lehetőségét is.

A szabályozás módosul a szabadfoglalkozásúak nyilvántartásba vétele tekintetében, mely kötelezettség törlésre kerül.

Ahhoz, hogy az egészségügyi rendszer működése folyamatosan áttekinthető, felügyelhető, és tervezhető legyen, szükséges, hogy az engedélyezett egészségügyi szolgáltatásokról olyan nyilvántartással rendelkezzen az egészségügyi ágazat, mely adattartalma pontos, naprakész, megbízható és ezáltal az egészségpolitikai döntések meghozatalához, módszertani fejlesztésekhez hátteret adhat.

A fejlesztés során az egészségügyi szolgáltatók nyilvántartásában egy olyan felület kerül kialakításra, ahol az engedélyezett szervezeti egységhez kötötten rögzíthetők a szükséges adatok.

5. §

A módosítás a népegészségügyi hatóság intézkedésének támogatása érdekében az EU jogszabályok megsértésére vonatkozó szankciók megjelenítésével bővül.

6. §

Az adózás rendjéről szóló törvény módosítása megteremti annak lehetőségét, hogy ha az állami adóhatóság az egészségügyi szolgáltató tekintetében számla, vagy nyugta kibocsátási kötelezettség megszegését állapítja meg, akkor a kötelezettség megszegéséről szóló tény és az egészségügyi szolgáltató azonosító adatait küldje meg az egészségügyi igazgatási és koordinációs feladatokért felelős egészségügyi államigazgatási szerv részére.

Ehhez a módosításhoz kapcsolódva az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló törvényben előírásra kerül, hogy az egészségügyi államigazgatási szerv a rendelkezésére bocsátott adatokat a közléstől számított egy évig kezeli.

7. §

Az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló kormányrendelet által előírt hatósági eljárásokban az engedélyhez benyújtásra kerülő nagy mennyiségű dokumentum megfelelő áttanulmányozásához és a megalapozott döntés meghozatalához szükséges a sommás eljárás kizárásának biztosítása.

8. §

A rendelkezés rögzíti a 2023. június 1-jén a szolgáltatói nyilvántartásban szereplő szociális bentlakásos intézmények nyilvántartásba vételének eljárási kérdéseit.

9. §

A használatilegvíz-ellátásban és a medencés közfürdőkben a vízzel közvetlenül érintkező anyagok és termékek vonatkozásában a nyilvántartásba vett termék beazonosíthatósága és ellenőrzése szempontjából a forgalmazó mellett a gyártó feltüntetése is szükséges a nyilvántartásban. Ugyanezen indokok miatt a technológiák tekintetében is szükséges a gyártó nevének feltüntetése.

A Szankció törvény 2. § (4) bekezdése törvény vagy eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott kormányrendelet állapíthat meg közigazgatási szankciót. A korábban kormányrendeletben rögzítettek törvényi szintre emelése szükséges.

Az igazgatási szolgáltatási díjakkal kapcsolatos felhatalmazó rendelkezések pontosítása a törvény egyéb rendelkezéseivel összhangban.

10. §

Uniós rendelet közvetlen hatállyal szabályozza az élelmiszerek transz-zsír-sav tartalmának maximális mértékét, az erre vonatkozó rendeletalkotási felhatalmazás hatályon kívül helyezésére kerül sor.

11. §

A rendelkezés megteremti annak az alapját, hogy tevékenysége körében a halottvizsgálatra jogosult és azt végző, valamint a mentési feladatokat ellátó mentőtiszt, továbbá igazságügyi szakértői tevékenysége körében jogszabályban meghatározott halottvizsgálatot, halottakkal kapcsolatos orvosi eljárást végző orvos hozzáférhessen az EESZT vonatkozó adataihoz.

12. §

A keresőképtelenségi felülvizsgálatot a kormányhivatalok az Eüak. 4. § (2) bekezdés g) pontja szerinti célból végzik, ezért a rendelkezés pontosítására és az adatkezelésre vonatkozó felhatalmazás megfelelő fejezetben történő szabályozására kerül sor.

13. §

A lőfegyvertartási engedély megszerzéséhez előírt egészségi alkalmasság vizsgálata során a vizsgálatot végző orvos számára a szabályozás biztosítja a hozzáférést a vizsgált személy elektronikus egészségügyi nyilvántartásban esetlegesen rögzített pszichiátriai kórelőzményeihez akkor is, ha az érintett ezt önként nem engedélyezi.

14. §

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény értelmében az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az egészségügyi szolgálati jogviszony keretében – sürgős szükség esetét és a Kormány rendeletében meghatározott eseteket kivéve – nem nyújthat egészségügyi szolgáltatást ugyanazon személy számára, akinek más – a törvény hatálya alá nem tartozó – jogviszonyban már ugyanazon betegség tekintetében egészségügyi szolgáltatást nyújtott. A rendelkezés összeférhetlenséget keletkeztet az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény alapján, ezáltal a munkáltatónak van joga fellépni ennek megszüntetése céljából.

Az állami egészségügyi ellátásba vetett bizalom alapvető feltétele, hogy annak szereplői átlátható felelősségi és finanszírozási keretek között működjenek. Ennek érdekében az állami és magánellátás között olyan választóvonalat kell húzni, amely alapján a visszaélések elkerülhetőek, a betegellátás felelőssége elhatárolt, az állami egészségügyi ellátás finanszírozását, minőségét és sorrendjét nem befolyásolja a magánellátás.

Az ellátási összeférhetlenség érdemi vizsgálata érdekében a javaslat lehetőséget biztosít arra, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény hatálya alá tartozó foglalkoztató megkeresse az EESZT működtetőjét, hogy az általa foglalkoztatott dolgozó az általa kezelt beteget ugyanazon betegség, betegségcsoport vagy rokon betegség/betegségcsoport miatt kezelte-e az elmúlt egy évben más foglalkoztatónál.

Az EESZT működtetője a válaszában kizárólag megerősíti vagy cáfolja a megkeresést, egyéb adatot (így különösen eltérő betegség-kódra vonatkozó adatot vagy a másik egészségügyi szolgáltató megjelölését) nem ad át a megkeresőnek.

A munkáltató esetében az érintett beteg azonosítását lehetővé tévő egészségügyi adatot kizárólag titoktartási nyilatkozatot tett orvos ismerheti meg.

15. §

Tekintettel arra, hogy az EESZT működtetése az egészségügyért felelős miniszter feladatkörébe került, a hatékonyabb munkaszervezés érdekében indokolt az adatvédelmi tisztviselő helyett az EESZT működtetője részére meghatározni a kapcsolódó adatvédelmi feladatokat.

16. §

A jelenleg miniszteri rendeletben kihirdetett finanszírozási eljárásrendek jelentik a finanszírozás legrészletesebb formáját, tartalmazzák a diagnosztika és a kezelési lehetőség minden részletét. A finanszírozási eljárásrendek a könnyebb módosíthatóság érdekében a jövőben közlemény formájában jelenhetnek meg a NEAK honlapján.

17. §

A kiegészítéssel törvényi szintű szabályozással kerülne rendezésre, hogy a vény nélkül kiadható, társadalombiztosítási támogatásban nem részesülő készítmények nem tartoznak az egyedi méltányosság keretében támogatható készítmények körébe.

A módosítás egyértelmű jogi helyzetet teremtve a jogbiztonság követelményét szolgálja és mindenképp összhangban áll az egyedi méltányosság, mint támogatási forma lényegével.

18. §

Az e rendelkezés hatálybalépését megelőző szabályozás szerint, ha a biztosított valamely EGT tagállam területén ellátást vesz igénybe, az egészségbiztosító engedélyezheti a magyarországi egészségügyi szolgáltatóhoz történő szállítás megtérítését. Az engedély tárgyában hozott döntés ellen fellebbezésnek van helye. A módosítás ezt annyiban egészítené ki, hogy az egészségbiztosító az engedélyezési eljárás során figyelembe veszi, hogy a beteg ellátása az adott EGT tagállamban megfelelő színvonalú-e, illetve hogy az E. Alap vonatkozásában költséghatékonyabb-e a hazaszállítás és a beteg hazai további ellátása, mint az adott EGT tagállamban történő ellátás költségeinek átvállalása. A módosítás ennél fogva csupán pontosító jellegű.

19. §

A rendelkezés az egészségbiztosító bértámogatások ellenőrzésével összefüggő feladatához kapcsolódóan adatkezelésre vonatkozó jogosultságot tartalmaz.

20. §

Az Ebtv. 38/A. §-a szerinti szankció kiegészül az ártámogatás keretében nyújtott termékekkel is, ezért javasolt pontosítani, hogy ellátás és termék esetén is fennáll a térítési díj visszafizetési kötelezettség.

21. §

Az általános szabályok és a több évtizedes gyakorlat alapján 5 napon túl a háziorvos kezdeményezi a visszamenőleges keresőképtelenség megállapítását és a szakértő főorvos, illetve az orvosszakértői szerv véleménye alapján a háziorvos állítja ki a keresőképtelenségi igazolást.

22. §

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény hatályos rendelkezése kimondja, hogy ha a biztosított a táppénzre való jogosultság első napját közvetlenül megelőző egy éven belül már táppénzben vagy a külképviselatekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény 33. § (2) bekezdése szerinti díjazásban részesült, ennek időtartamát az újabb táppénz folyósításának időtartamába be kell számítani. A módosítás ezt egészíti ki azzal, hogy nem kell ebbe az időtartamba beszámítani azt az időt, amikor a biztosított azért minősül keresőképtelennek, mert közegészségügyi okból foglalkozásától eltiltják vagy közegészségügyi okból hatóságilag elkülönítik, továbbá ha járványügyi, illetőleg állat-egészségügyi zárlat miatt munkahelyén megjelenni nem tud és más munkahelyen (munkakörben) átmenetileg sem foglalkoztatható.

23. §

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény hatályos rendelkezése előírja, hogy a TAJ-számmal rendelkező személy köteles a külföldön, illetve a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszerében létrejött biztosítását és annak megszűnését 15 napon belül bejelenteni az egészségbiztosítónak. A módosítás ezt egészíti ki azzal, hogy ha ezt a bejelentési kötelezettséget nem teljesíti az érintett személy, azonban a külföldi biztosító részéről jogosultság igazolás kerül kiadásra, akkor a jogosultság igazolást a külföldi biztosítás létrejöttére vonatkozó bejelentésnek kell tekinteni.

Ugyanakkor a jogosultság megszűnésére vonatkozó külföldi biztosító által kiállított dokumentumot nem lehet a biztosítás megszűnésére vonatkozó bejelentésnek tekinteni, vagyis a bejelentés azért nem tekinthető a külföldi biztosítási jogviszony egyértelmű lezárásának, mert az unió tagállamaiban egy országon belül is számos biztosító létezik, és emiatt egy jogviszonyt lezáró jelentés egy külföldi biztosítótól még nem jelenti, hogy egy másik biztosítónál vagy akár egy másik tagállamban nem jött létre egy új biztosítási jogviszony. A külföldi biztosítás végét erre tekintettel mindig a magánszemélynek kell bejelenteni.

24. §

Felhatalmazó rendelkezés kiegészítését tartalmazza egyrészt a 16. § szerinti módosításhoz kapcsolódóan, másrészt annak érdekében, hogy a fogorvosi indikátorrendszerre vonatkozó részletes szabályokat is meghatározhassa a miniszter rendeletében.

25. §

Tekintettel arra, hogy a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy kiskorúnak minősül, indokolt az utazási költségtérítés támogatása tekintetében a 16. életévre vonatkozó korhatárt 18. életévre módosítani.

Az Ebtv. 27. § (5) bekezdése bővebb személyi kör (pl.: családtagok) tekintetében rendelkezik a külföldi ellátások igénybevételeinek lehetőségeiről. Emiatt szükséges a megtérítési eljárás szabályainak egyértelmű betartása érdekében a részletszabályok minél alaposabb, minden eshetőségre kiterjedő definiálása, pl.: egészségügyi szolgáltatások körének, valamint az igényérvényesítési szabályoknak a pontos meghatározása.

A rendelkezés pontosítást tartalmaz a 21. § szerinti módosításhoz kapcsolódóan.

26. §

A javasolt módosítás technikai jellegű, az Ebtv. 20. § (9) bekezdése ugyanis szükségtelenné vált a 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet 5/A. § (7c)–(7d) bekezdéseinek 2019. április 1-jei hatályba lépése óta.

27. §

A KÖFOP 1.0.0. projekt keretében fejlesztésre kerül az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartó rendszere azzal, hogy elektronikus ügyintézés kerül bevezetésre. A rendelkezés kiegészítésre kerül azzal, hogy a működési engedély kiadására irányuló kérelmet az ügyfelek, azaz kórházak, járóbeteg szakrendelők, magánszolgáltatók az erre a célra kialakított elektronikus nyilvántartásba elektronikus úrlapon adják be. A benyújtandó adatok, mellékletek részletszabályai kormányrendeletben kerülnek meghatározásra.

28. §

A módosítás megteremti a szociális bentlakásos intézmények, valamint a helyszíni halottvizsgálatot végző igazságügyi szakértők EESZT-hez történő csatlakozásának jogalapját, azáltal, hogy nyilvántartásba vétellel – az egészségügyi tevékenységük végzése körében – egészségügyi szolgáltatóként működhetnek.

29. §

Pontosító rendelkezés a felügyelet melletti tevékenység végzéssel kapcsolatban.

30. §

Az egészségügyi szolgáltatók általi pontos adatszolgáltatásnak előfeltétele az egészségügyi államigazgatási szerv által vezetett alapnyilvántartás adatainak naprakész rendelkezésre állása, ezért pontosítani szükséges az adatszolgáltatás gyakoriságára vonatkozó rendelkezést.

31. §

A mentőtiszt halottvizsgálati feladataival összefüggésben a módosítás rögzíti, hogy a működési nyilvántartásnak tartalmaznia kell az ezen feladatok elvégzéséhez szükséges halottvizsgálati képzésről szóló igazolást.

Az egészségügyi szolgáltatók általi pontos adatszolgáltatásnak előfeltétele az egészségügyi államigazgatási szerv által vezetett működési nyilvántartás adatainak naprakész rendelkezésre állása, ezért pontosítani szükséges az adatszolgáltatás gyakoriságára vonatkozó rendelkezést.

32. §

A módosítás pontosítja az egységes egészségügyi ágazati humánerőforrás-monitoringrendszer vezetéséhez szükséges adatokat.

A licenc képzésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések pontosítása, a licenc képzésben résztvevők körének meghatározása.

33. §

Az etikai ügyek alapja az adott szakmához tartozó etikai mérlegelés. Az etikai cselekmény súlyának megítélése a szakma feladata, nem jogi kérdés. Erre figyelemmel jogszabálysértő határozat esetén a bíróság csak megsemmisítheti az ETT döntését (ezáltal új eljárásra kötelezve), de nem változtathatja azt meg saját hatáskörben.

34. §

A törvényjavaslat szerinti integrációkhoz kapcsolódva a módosítás előírja, hogy klinikák esetében törvény, egyéb vármegyei irányító intézmények esetében pedig kormányrendelet jelölne ki a konkrét intézményeket.

35. §

A módosítás a fertilitásprezerváció részletes szabályait tartalmazza. A jelenlegi szabályozás értelmében az ivarsejtletét lehetősége saját célú későbbi felhasználásra csak a cselekvőképes személyek számára biztosított hazánkban. A termékenység későbbi megőrzésének érdekében azonban indokolt – bizonyos feltételek fennállása mellett – az ezt igénybe vehetők körének kibővítése. A módosítás célja, hogy egyes megbetegedések, például előzetes onkológiai indikáció esetén szélesebb kör számára váljon elérhetővé nemre való tekintet nélkül az ivarsejtek saját célra történő – későbbi reprodukciós eljárás végzése érdekében – fagyasztása, valamint letétele.

36. §

A rendelkezés megteremti annak törvényi alapját, hogy a halál bekövetkeztenek természetes vagy nem természetes voltát ne csak orvos, hanem mentőtiszt is valószínűsíthesse.

37. §

A Magyar Orvosi Kamara jelentős mennyiségű befejezetlen ügyet adott át az ETT-nek. Figyelemmel arra, hogy ezeket fel kell dolgozni, mindezen feladat mellett pedig az új panaszokat is határidőben el kell bírálni, elengedhetetlen az ügyintézési határidő módosítása.

38. §

A rendelkezés az irányító vármegyei intézmények kijelölésével, az orvostechnikai eszközökkel és az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökkel összefüggésben a megfelelőségértékelési eljárásoktól való eltérésre vonatkozó szabályokkal, és az orvosi esztétikai tevékenységek végzésére jogosult személyek körének, a képzés megszerzésével összefüggő szakmai szabályokkal kapcsolatos felhatalmazó rendelkezéseket tartalmaz.

39. §

A módosítás egyértelművé teszi, hogy az egészségügyi szolgáltatások körébe tartoznak a plasztikai helyreállító és az esztétikai plasztikai invazív és minimál invazív beavatkozások is.

A módosítás rögzíti továbbá, hogy helyszíni halottvizsgálatot mentőtiszt is lefolytathat.

A módosítás pontosítást tartalmaz abban a vonatkozásban, hogy az orvosokkal szembeni etikai eljárásokban másodfokon nem az ETT elnöksége, hanem az ETT-nek a Kormány rendeletében meghatározott testülete jár el.

A módosítás egyértelművé teszi, hogy az ETT-nek az etikai eljárás során hozott végleges döntésével szemben közigazgatási per indítható.

A § egyebekben pontosító, a jogalkalmazást segítő rendelkezéseket tartalmaz.

40. §

A módosítás okát az adja, hogy jelenleg a szükséges rendelkezés hiányában, a fiatalkorúak körében aggasztó mértékben megnőtt a közforgalmú intézményekben történő vízipipa használat, mely önmagában is bizonyítottan káros hatással bír a keringési, illetve légzőrendszerre, továbbá növeli a rákos megbetegedések kockázatát és fertőzéseket okozhat. Emiatt a fogyasztóvédelemről szóló törvény kiegészítése szükséges, mégpedig az értékesítési, illetve szolgáltatást nyújtó helyek tekintetében oly módon, hogy a vízipipának a forgalmazása, illetőleg a használat céljából történő kiszolgálása kizárólag a 18. életévüket betöltött fogyasztók részére legyen engedélyezett.

41. §

Az Nvt. 1. § d) pontjában szereplő, a gyülekezési jogról szóló 1989. évi törvény hatályát veszítette. Az új törvény – a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény – már nem definiálja a rendezvény fogalmát, ezért szükséges a fogalom kiegészítése.

42. §

Az Nvt. 2. § (1) bekezdésében a vízipipának, mint eszköznek a használata kerül szabályozásra, így erre az eszközre vonatkozik a szabályozás kiegészítése, a használat tiltása ott, ahol dohányozni tilos, például közforgalmú intézményben zárt légtérben a használati módtól függetlenül.

Az Nvt. 3. § (1) bekezdése, valamint 7. § (1) bekezdése módosítását követően a közforgalmú intézmény belső szabályzatában meghatározott személy, ennek hiányában az intézmény vezetője, üzemeltetője, a rendezvény szervezője, a közösségi közlekedési eszköz üzemeltetője, a köznevelési intézmény vezetője, valamint a munkáltató, a vízipipa használatára vonatkozó korlátozást megsértőt a jogsértés haladéktalan befejezésére köteles felhívni. Az egészségügyi államigazgatási szerv ugyanakkor eltekinthet a bírság kiszabásától, ha a felhívástételre jogosult a vízipipa használatára vonatkozó korlátozást megsértővel szemben a kötelezettségének bizonyíthatóan eleget tett.

Az Nvt. 5. § (1)–(3) bekezdésében hiányzik a dohánytermékre vonatkozó, a dohányzási célú gyógynövénytermékekre vonatkozó új pontra történő hivatkozás.

43. §

A háziorvosi ellátás biztonságának garantálása érdekében a rendelkezés lehetőséget biztosít arra, hogy a praxiskezelő a feladat-ellátási szerződést annak érvénytelenségére hivatkozással a bíróság előtt megtámadhassa abban az esetben, ha az a törvényben előírt kötelező tartalmi elemeket nem, vagy nem a jogszabályban előírtak szerint tartalmazza.

44. §

Szövegkoherenciát biztosító módosításokat tartalmaz.

45. §

A módosítás elsősorban azon mikro- és kisvállalatok, illetve egyéni vállalkozások számára jelent könnyítést az adminisztrációs terhek vonatkozásában, akik nem a bejegyzésben megadott tevékenységeikhez szervesen kapcsolódóan használnak fel lakossági felhasználásra forgalomba hozott termékeket.

46. §

A Kbtv. korábbi módosítása során tett módosítást a hivatkozás nem megfelelően követte, ennek javítása szükséges.

Az elmúlt években számos olyan visszajelzés érkezett a Nemzeti Népegészségügyi Központ (NNK) a fővárosi és megyei kormányhivatalok járási (fővárosi kerületi) hivatalainak népegészségügyi feladatait ellátó osztályaitól, amelyekben a tevékenység-bejelentés kezelésének adminisztratív terheiről számolnak be – beleértve az ügyfelekkel történő kapcsolattartást és tájékoztató tevékenységet, valamint a bejelentések és a bejelentések feldolgozására szolgáló felület kezelését –, amelyek az érintett osztályok esetén az érdemi ellenőrzési feladatok ellátását nehezíti meg. Tekintettel arra, hogy az NNK látja el a veszélyes keverékek bejelentésének fogadását és

feldolgozását, és a bejelentések elektronikus megtételére szolgáló Kémiai Biztonsági Szakrendszer üzemeltetését és fejlesztését, valamint mivel a nevezett Szakrendszer népegészségügyi feladatot ellátó területi munkatársak számára közvetlen és olvasási jogosultsággal korlátozás nélkül elérhető, ezért a kormányhivatalok járási hivatalainak adminisztratív terheinek csökkentése érdekében javasolt a tevékenység-bejelentések kezelésének NNK-hoz történő központosítása.

47. §

A kémiai kockázatbecslés készítésére vonatkozó, a Kbtv. 19. §-ában korábban szereplő rendelkezéseket hatályon kívül helyezte a Kbtv. 2021. évi CI. törvénnyel történő módosítása. Ennek megfelelően indokolt az érintett utalás hatályon kívül helyezése is az egyértelmű jogalkalmazás érdekében.

48. §

A módosítás célja a szabadfoglalkozású jogviszony és az egyéni egészségügyi vállalkozói tevékenység egyértelmű elhatárolása, tekintettel arra, hogy a gyakorlatban az egyéni vállalkozók esetében szinte kivétel nélkül felmerülő probléma, hogy a tevékenység hatósági nyilvántartásba vételére irányuló bejelentés és mellékletei alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy az egyéni vállalkozói tevékenység szabadfoglalkozású vagy egyéni egészségügyi vállalkozói tevékenységnek minősül. A jogviszonyok átlátható szabályozása, valamint az érintett, hatósági nyilvántartásba vételre irányuló eljárások idő- és költséghatékonyá tétele érdekében indokolt a szabadfoglalkozású egyéni vállalkozói jogviszony kategóriájának a kivezetése a jogszabály szövegéből.

49. §

Szövegpontosítás, amely alapján a Kjt.-re utalást az Eszjtv.-re utalás váltja fel a jogviszonyváltásnak megfelelően.

50. §

Hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmaz a szabadfoglalkozású egyéni vállalkozói jogviszony intézményének megszüntetésével összefüggésben.

51. §

A Gytv. 25. § (2a) bekezdésének jelenleg hatályos szövegét indokolt az értelmező rendelkezések között, általános jelleggel szerepeltetni, figyelemmel arra, hogy a Gytv. egészének alkalmazására nézve állít fel általános jellegű vélelmet a különös méltánylást érdemlő betegellátási érdek fennállását illetően egészségügyi válsághelyzet esetére.

52. §

A Gytv. 5. § (7) bekezdése értelmében a Magyarországon forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszer forgalomba hozatali engedélye első alkalommal 5 évig hatályos. Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cím 4. fejezetében szabályozott nemzetközi eljárásokban előfordulnak olyan esetek, amikor a gyógyszerészeti államigazgatási szervnek olyan gyógyszer vonatkozásában kell kiadnia a forgalomba hozatali engedélyt, amely esetében a megújítás dátuma az alapul szolgáló, korábbi nemzetközi engedélyezési eljárásra figyelemmel már ismert, és az korábbi, mint a Gytv. 5. § (7) bekezdése szerinti 5 éves időtartam lejárat dátuma. Erre az esetkörre figyelemmel indokolt ez esetben a megújítási kérelem benyújtásának határidejét eltérően szabályozni, tekintettel arra, hogy a gyógyszert korábban engedélyező tagállam(ok)ban ekkor már rendelkezésre áll a szükséges mennyiségű tapasztalat és visszajelzés a gyógyszer biztonságos alkalmazását és minőségi megfelelőségét illetően.

53. §

A Gytv. jelenleg hatályos szövege nem szabályozza azt az esetet, amikor olyan gyógyszer forgalomba hozatalának engedélyezésére kerül sor, amely esetében a korábbi nemzetközi eljárás referencia tagállamban a megújítás a forgalomba hozatali engedély kiadásának időpontjában már megtörtént. Jelenleg a Gytv. ilyen esetben is megköveteli a megújítás iránti kérelem benyújtását, amely indokolatlan, tekintettel arra, hogy az engedély megújítása nemzetközi eljárás keretében már megtörtént a referencia tagállamban, továbbá adminisztratív és pénzügyi terhet jelent a forgalomba hozatali engedély jogosultjai részére. A módosítás ezt az ellentmondást kívánja rendezni, összhangban a CMDh (Co-ordination Group for Mutual Recognition and Decentralised Procedures – human) Best Practice Guide on the processing of renewals in the Mutual Recognition and Decentralised Procedures című dokumentumban foglaltakkal.

54. §

Szükséges a rendelkezés módosítása, figyelemmel arra, hogy az ott meghatározott nyilvántartás alapjául a kábítószerekkel és pszichotróp anyagokkal, valamint az új pszichoaktív anyagokkal végezhető tevékenységekről, valamint ezen anyagok jegyzékre vételéről és jegyzékeinek módosításáról szóló kormányrendelet szerinti bejelentési kötelezettség szolgál.

55. §

Egyértelművé kell tenni, hogy az alacsony THC tartalmú kendert jogszerűen, a kábítószer előállítására alkalmas növények termesztésének, forgalmazásának és felhasználásának rendjéről szóló kormányrendelet előírásainak megfelelően termesztő magánszemélyek is alvállalkozónak minősülnek a Gytv. 15. § (11) bekezdése alkalmazásában. Ennek indoka, hogy alacsony THC tartalmú kendert magánszemélyek – ide értve az őstermelőket – is termeszthetnek, és a megtermelt kendert kizárólag nyilvántartásba vett gazdálkodó szervezetek részére tudják értékesíteni, mivel magánszemélyként másra a jogszabályok nem adnak lehetőséget. A Nemzetközi Kábítószer-ellenőrzési Testület (INCB) és az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala (UNODC) által szervezett munkacsoport-ülések tapasztalata szerint a jövőben igény mutatkozhat a termőterület nagyságának lejelentésére. Ehhez szükséges, hogy a termesztők ismertek legyenek, ami alvállalkozókénti nyilvántartásukkal biztosítható.

56. §

A Gytv. 25. §-ába a veszélyhelyzeti jogalkotás eredményeképpen beemelt rendelkezésekkel kapcsolatban igazolást nyert, hogy ezek a jogintézmények általánosak abban a tekintetben, hogy rendkívüli jogrenden, egészségügyi válsághelyzeten kívül is alkalmazható feltételrendszer tartalmaznak. Ezzel összefüggésben felmerült a jogintézmények korrekciójának, kiterjesztésének igénye, indokolt az esetkörök leválasztása az egészségügyi válsághelyzet esetéről. Ez biztosítaná azt, hogy a jogintézmények alkalmassá váljanak akár a tömeges gyógyszerhiányok kezelésére is, hozzájárulva az állami egészségügyi tartalékezelő kérelmezői pozíciója útján a tartalékképzés elősegítéséhez. Ezen jogintézmények továbbá lehetőséget teremtenek a tartalékezelőnek arra, hogy olyan gyógyszer beszerzését kezdeményezhesse, amelyek beszerzésére más, Magyarországon engedéllyel rendelkező gyógyszer nagykereskedőnek azon okból kifolyólag nincsen lehetősége, hogy klasszikusan nem vesznek részt a nagykereskedelmi forgalomban (pl. COVID gyógyszerek, majomhimlő) és csak államközi megállapodások / EU központi beszerzés keretén belül igényelhetők. Ezzel összefüggésben indokolt továbbá az engedélyek időtartamára vonatkozó szabályok rugalmasabbá tétele is.

57. §

Az engedélyezés előtti gyógyszeralkalmazásra vonatkozó engedély módosításának jogintézményét szükséges rögzíteni, figyelemmel arra, hogy számos, az engedélyezéskor alapul vett, illetve az engedélyben is rögzítésre kerülő körülmény változhat az engedély kiadását követően (pl. alkalmazási előírás, protokoll, a gyógyszer származási országa, gyártója; a nyilatkozattételre jogosult személy neve, kezelőorvosa, vagy az egészségügyi szolgáltató).

58. §

A rendelkezés lehetővé teszi, hogy az ideiglenes forgalomba hozatali engedély alapján kiadott gyógyszerre vonatkozó engedély érvényességét 2023. december 31-ig meg lehessen hosszabbítani.

59. §

A gyógyszerellátás rugalmas kezelhetősége érdekében szükséges az engedélyek többszöri meghosszabbításának lehetővé tétele.

Szükséges a szabályozásban annak egyértelműsítése, hogy a készítmény ingyenes hozzáférhetővé tételére vonatkozó vállalásnak a kezelés tényleges időtartamára ki kell terjednie, függetlenül attól, hogy milyen várható kezelési időtartam kerül rögzítésre a kérelemben.

A módosítás technikai pontosítást tartalmaz, figyelemmel arra, hogy a hatályos szöveg pontatlanul hivatkozza az ott szereplő európai uniós jogi aktus címét, továbbá arra, hogy az uniós jogi aktust más helyeken a Gytv. rövid megjelöléssel, kizárólag számának hivatkozásával említi.

A Gytv. 25/C. §-ának veszélyhelyzeti jogalkotás kivezetésével hatályba léptetett (8) bekezdése a már korábban meglévő engedélyezés előtti gyógyszeralkalmazás jogintézményét bővítette azzal, hogy egy konkrét betegcsoporthoz kapcsolódó tömeges igények kezelésére alkalmas, szemben a 25/C. § (1) bekezdésén alapuló „alapessel”, mely adott beteg szintjén, „named patient” elven érvényesíthető. Ezen új jogintézmény arra biztosított lehetőséget, hogy már nem a gyártó „jóindulatában” bízunk, hogy ingyen bocsássa a gyógyszert az egyedi beteg rendelkezésére, hanem az állami egészségügyi tartalék kezelője ellenérték fejében is be tudja szerezni az ilyen gyógyszert egy adott betegcsoport kezeléséhez. Ezen jogintézmény tekintetében is indokolt tehát az egészségügyi válsághelyzettől független alkalmazás lehetővé tétele, a betegcsoportok megfelelő terápiához juttatása nem csak elrendelt egészségügyi válsághelyzet esetén képez ugyanis kiemelt érdeket.

Az egészségügyi szolgáltatók adminisztratív terheinek csökkentése érdekében indokolt, hogy az állami egészségügyi tartalékba bekerült gyógyszerek tekintetében – az egészségügyi szolgáltató, illetve kezelőorvos felelősségvállalásának biztosítása mellett – az állami egészségügyi tartalék kezelője nyújthassa be a 25/C. § (8) bekezdése szerinti esetben az engedélyezés előtti gyógyszeralkalmazásra vonatkozó kérelmet. Emellett indokolt a szövegben a klinikai vizsgálatokra vonatkozó szabályozás terminológiájának pontos lekövetése.

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek klinikai vizsgálatairól és a 2001/20/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 536/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikke értelmében a klinikai vizsgálat engedélyezésére irányuló eljárás a megbízó ez irányú kérelme esetében időben elválva zajlik az értékelő jelentés I. része és a II. része szerinti értékelések tekintetében. Tekintettel arra, hogy nem két külön hatósági eljárásról, hanem egy eljárás két szakaszáról van szó, ezt a vonatkozó igazgatási szolgáltatási díjtételekhez kapcsolódó megfogalmazásokban is szükséges érvényre juttatni.

60. §

A módosítás a Gytv. 25. § (2a) és (2b) bekezdésének javasolt módosítását követi, tekintettel arra, hogy a jogintézményt indokolt kiterjeszteni, és nem csak a járványos megbetegedések kezelésére szűkíteni.

A módosítás továbbá átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyzését tartalmazza.

61. §

A módosítás az intézeti és a közvetlen gyógyszerellátási feladatok elkülönített nyilvántartásának meghatározásával egészíti ki a törvény 3. §-át.

62. §

A Gyftv. 20. § (11) bekezdésének első mondata a Gyftv. ismertetési szabályainak hatósági ellenőrzés keretében történő vizsgálatának határidejét állapítja meg. Az Ákr. 98. §-ában foglaltak szerint az Ákr. hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre is alkalmazni kell, kivéve, ha az Ákr. eltérést fogalmaz meg. Az Ákr. hatósági ellenőrzés című VI. fejezete a hatósági ellenőrzés határidejére vonatkozóan nem állapít meg a hatósági eljárástól eltérő szabályt, következésképpen arra alkalmazni kell az Ákr. 50. § (2) bekezdésében foglaltakat, azaz a hatósági ellenőrzés határideje maximum 60 nap. Az Ákr. 50. § (3) bekezdése szerint a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott ügyintézési határidőnél hosszabb határidőt törvény, rövidebb határidőt jogszabály állapíthat meg.

63. §

A törvény e feltétel megszüntetésével lehetőséget biztosít arra, hogy a magyarországi gyógyszergyártási engedéllyel rendelkező – ha az adott gyógyszer fogalomba hozatalát elsőként a magyar gyógyszerészeti államigazgatási szerv engedélyezte –, eredményesen nyújthasson be az egészségbiztosítási szervhez támogatás (befogadás) iránti kérelmet akkor is, ha az adott gyógyszer ártámogatásba való befogadása 3 EU-s tagállamban még nem történt meg. Ez a hazai gyártókat leginkább korlátozó általános feltétel a jelenlegi befogadási rendszerben. A rendelkezés egyértelműsíti azt is, hogy a befogadás alapjául szolgáló 3 európai uniós legalacsonyabb termelői ár hiánya – a törvény szerinti egyéb feltételek mellett – nem akadályozza a társadalombiztosítási ártámogatásba történő befogadásnak.

64. §

Tekintettel arra, hogy a működési célú támogatás igényléséhez szükséges hatósági bizonyítvány kiállítása illetékmentes, és a gyógyszerertár működtetők számára plusz adminisztratív terhet jelent a kérelem benyújtása, amelynek minden adata ismert a gyógyszerészeti államigazgatási szerv által, javasolt a hatósági bizonyítványok hivatalbóli kiállítása.

65. §

A fiókgyógyszertár létesítése kapcsán indokolt az Ákr. szerinti általános ügyintézési határidő bevezetése. Amennyiben a kérelem hiánytalanul érkezik a hatósághoz és nincs ellenérdekű ügyfél, valamint a tényállás további tisztázására nincs szükség, a kérelem 8 napon belül, sommás eljárásban elbírálható. Amennyiben a tényállás nem tisztázott és több kérelmező is előterjeszti a fiókgyógyszertár létesítése iránti kérelmet, az érdemi döntés meghozatalához szükséges körülmények vizsgálata – elsősorban a Gyftv. 50. § (2b) bekezdés b) pontja szerinti távolsági követelmény vizsgálata – 25 napos ügyintézési határidő mellett nem biztosított, ezért indokolt az Ákr. általános szabályai szerint a teljes eljárásra irányadó 60 napos ügyintézési határidő alkalmazása ezen esetekben.

66. §

A módosítás a közvetlen lakossági gyógyszerellátási feladatot is végző intézeti gyógyszerertár működtetője részére tételesen előírja az elkülönített nyilvántartáshoz a hatósági ellenőrzés céljából a hozzáférés biztosítását az egészségügyi államigazgatási szerv részére. Törvényi szinten a hozzáférés biztosítási kötelezettség alapvető szabályai (átláthatóság és nyomon követhetőség elvének való megfelelés) jelennek meg, ezt meghaladóan a technikai hozzáférés részletes szabályait kormányrendelet szabályozza.

67. §

A távolság mérését szükséges egységes előírások mentén meghatározni. Tekintettel arra, hogy a közforgalmú gyógyszerertár létesítése esetén a Gyftv. a közúton vagy közterületen történő megközelítést írja elő, az áthelyezés – mint a létesítési engedély helyébe lépő engedély – esetén is indokolt ugyanezen feltételt meghatározni. A hatósági eljárások során az áthelyezések engedélyezésénél eddig is ezt az elvet tartotta a hatóság szem előtt.

68. §

A Nemzeti Népegészségügyi Központ által nyilvántartott adatok átvétele javasolt, mivel a gyógyszertárakban dolgozó egészségügyi dolgozók tevékenységének felügyelete a gyógyszerészeti államigazgatási szerv feladata.

69. §

A módosítás felhatalmazást ad a Kormány részére, hogy az intézeti és közforgalmú gyógyszerellátási feladat elkülönített nyilvántartásának hatósági ellenőrzéséhez szükséges hatósági hozzáférés részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.

70. §

A rendelkezés a szabályozási átmenetre nézve tartalmaz rendelkezést, kimondva, hogy a gyógyszertárakkal kapcsolatos módosításokat a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell, figyelemmel arra, hogy a jogalkalmazási problémákat már ezen eljárásokban is szükséges kiküszöbölni.

A módosítás rendelkezést tartalmaz továbbá arra, hogy SARS-CoV-2-fertőzés diagnosztizálására szolgáló antigén gyorsteszték 2023. december 31-ig patikán kívül is forgalmazhatóak legyenek.

71. §

A fiókgyógyszertár, illetve az ideiglenesen telepített fiókgyógyszertár létesítésére vonatkozó szabályozás esetében szükséges a legközelebb eső közforgalmú gyógyszertár megállapításához viszonyítási pont meghatározása.

A Gyftv. 75. §-ának megalkotása során a jogalkotói cél az volt, hogy – a jogszabály hatályba lépését követően – ugyanazon gazdasági társaság vagy magánszemély ne szerezhessen tulajdont négynél több gyógyszertárat működtető gazdasági társaságban. A gyakorlati jogalkalmazás során a Gyftv. 75. §-át akként alkalmazta az egészségügyi államigazgatási szerv, hogy a tulajdonhányaddal rendelkező tulajdonosok szavazati joguk gyakorlásánál fogva irányítást tudnak gyakorolni az adott gazdasági társaság döntéseinek meghozatalában, függetlenül a tulajdonhányad/szavazat mértékétől. A négynél több közforgalmú gyógyszertárat működtető gazdasági társaságban történt tulajdonszerzés esetén hivatalból hatósági eljárás indult és a működtető társaságot a jogszerű állapot helyreállítására hívta fel a hatóság, egyidejűleg a gyógyszertár működtetésének felfüggesztéséről intézkedett a Gyftv. 53/D. § (12) bekezdése alapján. A Kúria felülvizsgálati eljárásban kifejtett álláspontja szerint azonban a Gyftv. a gazdasági társaságok esetén a gazdasági verseny korlátozását, összefonódását rendeli vizsgálni, amely versenyjogi kategória, így a 75. § rendelkezéseit nem lehet a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) fogalmától függetlenül értelmezni, azaz az irányítás és összefonódás terén is a Tpv. fogalmi köre alkalmazandó. A versenyjogi fogalmak alkalmazásának következtében csak az 50%-ot meghaladó tulajdoni hányad tekinthető jogszabálysértőnek, így a Gyftv. maximum négy gyógyszertár tulajdonlását célzó szabálya nem érvényesül fenti értelmezés mellett. A hatóság tapasztalatai alapján az utóbbi időben előtérbe került a magánszemélyek 50%-ot el nem érő mértékű tulajdonszerzése, amelynek eredményeképp magánszemélyek adott esetben 6–10 közforgalmú gyógyszertárban szerezhettek tulajdont. A folyamat alkalmas a magánszemélyekhez kötődő gyógyszertárláncok létrehozására, amely a személyi jogos gyógyszerészek jogszabályban rögzített szakmai vezetésének érvényesülésére is kedvezőtlen hatást gyakorolhat.

A módosítás a jövőre nézve kíván korlátozást alkalmazni a magánszemélyek további kumulatív jellegű tulajdonszerzésének ésszerű korlátozása érdekében. Nem érinti az egyes gazdasági társaságokban magánszemélyek által már megszerzett tulajdoni hányadok jogi helyzetét.

72. §

Átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezését tartalmazza.

73. §

Abban az esetben, ha a közszolgáltatásért felelős szerv (pl. helyi önkormányzat) nem tesz vagy nem tud eleget tenni egészségügyi szakellátási feladatának sem saját fenntartású egészségügyi szolgáltató működtetése, sem egészségügyi ellátási szerződés vagy más közszolgáltatásért felelős szervvel kötött megállapodás útján, és erre vonatkozó bejelentést sem tesz, az érintett lakosság folyamatos ellátásának biztosítása érdekében indokolt erre az esetre a kötelezettség nem teljesítése esetén irányadó szabályok alkalmazásának előírása.

74. §

Az ellátási terület meghatározásánál nagyobb településrészek esetén egyszerűsítést jelent a postai irányítószámok használata.

75. §

Az elektronikus úrlap útján történő kérelem beadását egy kérelmező kezdeményezheti KAÜ azonosítást követően. Ezért szükséges annak meghatározása, hogy mely fenntartó teheti ezt meg.

A rendelkezés módosítja a hatályos rendelkezést azzal, hogy kapacitás módosulása (akár többletkapacitás befogadása miatt, akár a hatóság által kérelemre történő módosítás) esetén nem hivatalból kerüljön meghatározásra az ellátási terület, hanem a fenntartó kérelmére. Az eljárás menete így akként változna, hogy a kapacitás módosulását követően a szolgáltató működési engedélyt kér (melynek során az adott szolgáltatás feltételrendszerének rendelkezésre állása vizsgálatra kerül), majd amikor ez hatályba lép, kérelmezhető a fenntartó által a szolgáltatáshoz kapcsolódó ellátási terület.

76. §

A szakellátási kapacitás átcsoportosítása esetén indokolt az átcsoportosítás engedélyezésével egyidejűleg az érintett ellátási területek megfelelő módosítása a folyamatos ellátás biztosítása érdekében. A jelenleg hatályos szabályozás ezt nem teszi lehetővé: az ellátási terület megfelelő módosítására irányuló hatósági eljárás megindítására kizárólag a kapacitásátcsoportosítás engedélyezéséről rendelkező határozat véglegessé válását követően kerülhet sor, és nem azonos teljes egészében az ügyfelek köre sem.

77. §

Szövegpontosító rendelkezést tartalmaz az elektronikus ügyintézésre tekintettel.

78. §

Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló törvény módosítása kapcsán hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

79–80. §

A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény az egészségügyről szóló törvény módosításával összhangban – azokban a vármegyékben, ahol megyei intézményi irányítói jogállással klinikai központok vannak –, megjelöli az irányító vármegyei intézményeket.

81. §

Kodifikációs pontosítást tartalmaz.

82. §

A nyilvántartás pontos adattartalma érdekében a módosítás előírja, hogy a praxiskezelőnek a körzetek kialakításánál a körzetek határát közterületek és házzámok, házzámok hiányában helyrajzi számok által határoltan kell meghatározni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, ha a település teljes területe az adott szakmában egy alapellátási körzethez tartozik.

Tekintettel arra, hogy az alapellátási körzetek kialakításának feladata 2023. január 1-jétől a települési önkormányzatoktól a praxiskezelőhöz került, szükséges arról rendelkezni, hogy ha egy körzetet a praxiskezelő újonnan kialakít, az arra vonatkozó önkormányzati rendelet a továbbiakban nem alkalmazandó.

83. §

A praxiskezelő jogszabályban meghatározott feladatai ellátása érdekében a módosítás előírja, hogy az egészségbiztosítási szerv a közfinanszírozott egészségügyi alapellátási szolgálat finanszírozási szerződésének egyedi adatait, továbbá a szolgálat díjazását meghatározó adatait havonta küldje meg a praxiskezelő részére.

84. §

Annak érdekében, hogy a praxiskezelő törvényben előírt feladatait megfelelően láthassa el, előírásra kerül, hogy nyilvántartást vezessen az egészségügyi alapellátási körzetekről, a feladat-ellátási szerződésekről, valamint az egészségügyi alapellátási szolgáltatókról és szolgáltatásokról.

85. §

Az egységes védőnői szolgálat komplex és eredményes megvalósítása érdekében szükséges módosítás. A módosítás ketté bontja a védőnők hatósági felügyeletére és szakmai irányítására vonatkozó szabályokat, előbbi az Nemzeti Népegészségügyi Központ, utóbbi az Országos Kórházi Főigazgatóság kompetenciája, feladata.

86. §

A 84. §-ban foglalt nyilvántartás létrehozása érdekében átmeneti rendelkezéseket tartalmaz.

87. §

Pontosító rendelkezéseket tartalmaz.

88–89. §

A módosítás – az érintett egészségügyi szolgáltató egészségügyi tevékenységére vonatkozó jogszabályi követelmények betartásának ellenőrzése, az egészségügyi szolgáltatás nyújtása tekintetében hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása céljából – megteremti annak lehetőségét, hogy ha az állami adóhatóság az egészségügyről szóló törvény szerinti egészségügyi szolgáltató tekintetében számla, vagy nyugta kibocsátási kötelezettség megszegését állapítja meg, akkor a kötelezettség megszegéséről szóló tény és az egészségügyi szolgáltató azonosító adatait az Art. 112/B. § szerinti adatszolgáltatást követő 15 napon belül elektronikus úton küldje meg az egészségügyi igazgatási és koordinációs feladatokért felelős egészségügyi államigazgatási szerv részére.

90–91. §

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (Kit.) 145. §-a szerint a kormánytisztviselő elismerésre jogosult, meghatározott kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő esetén. Ezen szakasz (3) bekezdése felsorolja, hogy mely foglalkoztatási jogviszonyokban töltött időket kell ennek kapcsán figyelembe venni. A felsorolás nem tartalmazza az Eszjtv. szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időt, így ezen időtartam nem vehető figyelembe a Kit. szerinti szolgálati elismerés megállapításakor.

A 2021. március 1-jén hatályba lépett Eszjtv. hatálya alá kerülő állami, illetve önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatottak az Eszjtv. hatályba lépése előtt jellemzően a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény szerinti közalkalmazotti jogviszonyban álltak.

Mivel a közalkalmazotti jogviszonyt a Kit. 145. § (3) bekezdés b) pontja jogszerző időnek ismeri el, ugyanakkor az egészségügyi szolgálati jogviszonyt nem, pedig a foglalkoztatottak feladatellátásának alapvető jellege az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időszakban sem változott, vagyis továbbra is közszolgáltatásként, közfinanszírozott egészségügyi szolgáltatás nyújtanak, indokolt a Kit. 145. §-ának az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idővel történő kiegészítése.

92. §

A módosítás a kormánytisztviselő végkielégítésének megállapítása szempontjából elismeri a költségvetési szervnél egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időt is.

93. §

Szövegpontosítás, ami egyértelműsíti, hogy az Eütev.-ben külön pontként említett rezidensek egészségügyi dolgozóknak tekintendők.

94. §

A rendelkezés meghatározza, hogy mely időszakok számítanak be a fizetési fokozatok közötti várakozási időbe.

95. §

A nyugdíjba vonulással egyidejűleg végkielégítés tilalmának kimondására mind a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény [37. § (2) bekezdés], mind a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény [112. § (10) bekezdés], mind pedig a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény [90. § (6) bekezdés] tételes rendelkezést tartalmaz, a jogalkotói szándék pedig kiterjed a különböző ágazati jogviszonyok szabályozásának közelítésére.

96. §

A módosítás biztosítja az összhangot az Eszjtv. adatkezelési szabályai és az intézeti és közvetlen lakossági gyógyszerellátási feladatok elkülönített nyilvántartása között.

97. §

A módosítás az Eszjtv. új 15/A. §-ának alkalmazásához meghatározza az intézeti és a közvetlen lakossági gyógyszerellátási feladatok elkülönített nyilvántartásának a fogalmát.

98. §

A módosítás a reprodukciós eljárásokban résztvevő szakemberek jogviszonyára vonatkozó szabályokat rendezi, olyan módon, hogy az alkalmas legyen – a gyermekvállaláshoz és az egészséges gyermek megszületéséhez fűződő kiemelt nemzetpolitikai érdekekkel és az ehhez fűződő állami közjogi felelősséggel összhangban – az egészségügyi szolgáltatók tekintetében a foglalkoztatáspolitikai szempontok megfelelő érvényesítésére.

99. §

Szövegpontosító és jogtechnikai rendelkezések mellett a módosítás rögzíti, hogy 2024. január 1-jétől az egészségügyi szakellátás körében nem megengedett a személyes közreműködés, az egészségügyi alapellátásra ez a korlátozás nem terjed ki.

100–103. §

Telekmegosztást követő vagyonyjuttatási pontosítás.

104–107. §

A Debreceni Egyetem egészségügyi közfeladat-ellátásához szükséges, korábbi vagyonyjuttatási rendelkezések kiegészítése a hatékonyabb, klinikai minőségű közfeladat-ellátás érdekében.

A városi kórházak jogutódlása kapcsán szükséges rendezni az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 4. § b) pontja szerinti egészségügyben dolgozó munkatársak helyzetét oly módon, hogy a jogviszonyváltás kapcsán semmilyen hátrány ne érje őket, illetve valamennyi jogosultság megillessen őket, ami addig megillette.

Az Eszjtv. a klinikai központ tekintetében az egészségügyi dolgozók tekintetében azonos szabályozást tartalmaz az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatókkal, ezért róluk nem szükséges külön rendelkezni, az ő jogállásuk nem változik.

108–110. §

Telekmegosztást követő vagyonyjuttatási pontosítás.

111–114. §

A Szegedi Tudományegyetem egészségügyi közfeladat-ellátásához szükséges, korábbi vagyonyjuttatási rendelkezések kiegészítése a hatékonyabb, klinikai minőségű közfeladat-ellátás érdekében.

A városi kórházak jogutódlása kapcsán szükséges rendezni az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 4. § b) pontja szerinti egészségügyben dolgozó munkatársak helyzetét oly módon, hogy a jogviszonyváltás kapcsán semmilyen hátrány ne érje őket, illetve valamennyi jogosultság megillessen őket, ami addig megillette.

Az Eszjtv. a klinikai központ tekintetében az egészségügyi dolgozók tekintetében azonos szabályozást tartalmaz az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatókkal, ezért róluk nem szükséges külön rendelkezni, az ő jogállásuk nem változik.

115–119. §

A Pécsi Tudományegyetem egészségügyi közfeladat-ellátásához szükséges, korábbi vagyonyjuttatási rendelkezések kiegészítése a hatékonyabb, klinikai minőségű közfeladat-ellátás érdekében.

A városi kórházak jogutódlása kapcsán szükséges rendezni az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény 4. § b) pontja szerinti egészségügyben dolgozó munkatársak helyzetét oly módon, hogy a jogviszonyváltás kapcsán semmilyen hátrány ne érje őket, illetve valamennyi jogosultság megillessen őket, ami addig megillette.

Az Eszjtv. a klinikai központ tekintetében az egészségügyi dolgozók tekintetében azonos szabályozást tartalmaz az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatókkal, ezért róluk nem szükséges külön rendelkezni, az ő jogállásuk nem változik.

120. §

Hatályba léptető rendelkezéseket tartalmaz.

121. §

Sarkalatossági záradékot tartalmaz.

1–5. melléklet

A vármegyei irányító feladatokat ellátó klinikai központok és az érintett vármegye területén működő városi kórházak szervezeti, gazdasági integrációja keretében átvett közfeladatok ellátásához kapcsolódó vagyonyjuttatások.

**Végső előterjesztői indokolás
az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló
2023. évi XX. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslathoz tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat a Magyarországon alternatív vitarendezési feladatokat ellátó békéltető testületekre vonatkozó módosításokat tartalmaz, amelyek célja a békéltető testületek hatékonyságának és elérhetőségének a növelése. A hazánkban 24 éve működő békéltető testületek a fogyasztók és vállalkozások közötti viták (fogyasztói jogviták) ingyenes, gyors rendezésének lehetőségét kínálják, mindezt a felek számára egyszerű, érthető eljárási szabályok révén. Általuk elkerülhető a sokszor költséges bírósági út, és nem szükséges a fogyasztónak polgári peres vagy nemperes eljárást kezdeményezni ahhoz, hogy megoldódjon a vállalkozással fennálló vitája.

A békéltető testületek célja a felek között egyezség létrehozatala, ennek eredménytelensége esetén pedig az ügyben történő döntéshozatal a fogyasztói jogok gyors, költségkímélő érvényesítésének biztosítása érdekében. Ahhoz azonban, hogy a békéltető testületek betöltsék legfőbb feladatukat és egyezséget érjenek el a fogyasztói jogvitával érintett felek között, szükséges, hogy létrejöjjön a felek kommunikációja, egy platformra történő hozatala.

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) alapján az eljárás során a békéltető testület egyezséget kísérel meg létrehozni a felek között. Ha az egyezség megfelel a jogszabályoknak, akkor az határozattal jóváhagyásra kerül. Egyezség hiányában folytatódik az eljárás és a békéltető testület határozatot hoz, ha a kérelem megalapozott és a vállalkozás a békéltető testület döntését magára nézve kötelezőnek ismerte el. Ha a vállalkozás a békéltető testület kötelezést tartalmazó határozatát vagy a határozattal jóváhagyott egyezséget a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a fogyasztó kérheti a bíróságtól a békéltető testület határozatának végrehajtási záradékkal történő ellátását. A jól működő alternatív eljárások arra ösztönzik a fogyasztókat, hogy megoldásokat keressenek a termékek vásárlásánál és szolgáltatások igénybevételénél felmerülő problémákra.

A magyar békéltető testületi rendszer komoly érték, az EU-ban egyedülállóan közel 25 éve működő rendszer, ugyanakkor szükséges lépéseket tenni a hatékonyság növelése és az elérhetőség jobb biztosítása érdekében. A békéltető testületi eljárásoknak hatalmas szerepük van a fogyasztóvédelmi igényérvényesítésben, meglétük enyhíti az igazságszolgáltatásra nehezedő terhet (elsősorban a kis perértékű ügyek esetében). A békéltető testületek bevonása a vállalkozás és a fogyasztó számára is gyakorlatias és költséghatékony megoldást jelent a vitás ügyek rendezésére.

2015-ben a Kormány a békéltető testületi rendszert jelentősen megerősítette, mivel az akkori jogszabály-módosítás alapján a vállalkozás köteles válasziratot (nyilatkozat a fogyasztó igényének jogosságáról) küldeni és a békéltető testületi meghallgatáson egyezség létrehozatalára feljogosított személy részvételét biztosítani. Ennek elmaradása esetén a vállalkozással szemben a fogyasztóvédelmi hatóság bírságot szab ki.

A békéltető testületeket érintő legutóbbi módosítást 2019-ben fogadta el az Országgyűlés, amely alapján a békéltető testületi tagok kijelölésen alapuló eljárását pályázati eljárás váltotta fel. Az eltelt időszak tapasztalatai alapján sor került a békéltető testületi tagok kiválasztási eljárásának a felülvizsgálatára is.

A jelenlegi módosítás alapján törvényi szintre kerül az ún. paritás elve, melynek alapján a fogyasztóvédelemért felelős miniszter a tagok kiválasztásakor gondoskodik arról, hogy a fogyasztói és vállalkozói oldal képviselői egyenlő számban kerüljenek be az adott testületekbe. E követelményt a jövőben nem csupán országosan, hanem békéltető testületenként szükséges lesz érvényre juttatni.

A törvényjavaslat elfogadása esetén az Fgytv. módosításával a jelenleginél ismertebbé, egyszerűbbé és átláthatóbbá válhat az alternatív vitarendezés működése. Emellett a járványhelyzet ráirányította a figyelmet a személyes meghallgatás mellett az online eljárások fontosságára is, amely mind a fogyasztóknak, mind a vállalkozásoknak és a békéltető testületeknek is hatékonyabb eljárást tesz lehetővé. Az új szabályok alapján alapvetően online módon kerül majd sor a békéltető testületi eljárások lefolytatására, a fogyasztónak ugyanakkor lehetősége lesz kérni a személyes meghallgatást is.

A Kormány által elfogadott új fogyasztóvédelmi politika mottója a „cselekvő fogyasztóvédelem”, ami egyszerre jelenti a jogsértésekkel szembeni fellépés és az önkéntes jogkövetés előmozdítását, mint a fogyasztóvédelem két legmarkánsabb feladatát. A felgyorsult technológiai fejlődés, a digitalizáció és a piaci változások okozta kihívások korábban hatékony és gyors segítséggel, valamint biztos intézményrendszerrel szükséges garantálni a fogyasztók jogainak érvényesülését. Erre tekintettel az új fogyasztóvédelmi politika négy fő területre fókuszál: a gyermekvédelemre, a digitális fogyasztóvédelemre, a fogyasztóvédelem elérhetővé tételére és az egységes joggyakorlat kialakításának támogatására. Jelen törvényjavaslat a fogyasztóvédelmi politikában megfogalmazott céloknak kíván megfelelni. Főbb elemei: a békéltető testületek regionális illetékességének megállapítása, a békéltető testületi elnökök és tagok kiválasztási szabályainak felülvizsgálata, az online meghallgatás bevezetése, a 200 ezer forintot meg nem haladó ügyértékű ügyekben a kötelezést tartalmazó békéltető testületi határozat meghozatala, valamint további eljárásjogi szabályok módosítása.

A törvényjavaslat módosítja továbbá a termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvényt (a továbbiakban: Pftv.) annak érdekében, hogy a gyártó és importőr kapcsolattartási adatai az uniós normákkal összhangban szélesebb körben kerüljenek meghatározásra.

A fentiekben túl a törvényjavaslat néhány technikai jellegű módosítást tartalmaz.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az Fgytv. módosítása alapján a 200 ezer Ft alatti ügyekben a vállalkozás alávetési nyilatkozatának hiányában is kötelezést tartalmazó határozat meghozatalára kerül sor, ezért várhatóan meg fog nőni e határozatok száma. Mindez szükségessé tette a békéltető testületek támogatására vonatkozó szabályozás felülvizsgálatát.

Az Fgytv. alapján a kötelezést tartalmazó határozat esetében döntést kell hozni az eljárási költség viseléséről, amelyet a kötelezett vállalkozás visel. A módosítás alapján az előző évben ténylegesen befolyt összeggel csökkentésre kerül a költségvetési törvényben a békéltető testületek támogatására szolgáló összeg, mivel a gyakorlatban eltérés lehet a megállapított és befolyt eljárási költség között.

Az eljárási költségekből befolyt összeget pedig a fogyasztói tudatosság növelésére, a békéltető testületi elnökök és tagok képzésére, valamint az online meghallgatásokkal összefüggésben a békéltető testületek informatikai fejlesztésére kell fordítani.

A békéltető testületek színvonalának növelését szolgálja, hogy a módosítás alapján a békéltető testület elnöke és tagja köteles jogszabályban meghatározott szervezet képzéseiben és továbbképzéseiben részt venni és az alkalmazásától vagy megbízatásától számított egy éven belül békéltető testületi alapvizsgát tenni. Ezen képzés, továbbképzés, valamint a békéltető testületi alapvizsga szabályait a fogyasztóvédelemért felelős miniszter rendeletben állapítja meg. Ha a vizsga letételére nem kerül sor, akkor az a jogviszony megszűnésével jár.

A módosítás továbbá rögzíti, hogy a békéltető testületek szakmai irányítását a fogyasztóvédelemért felelős miniszter látja el.

2. §

A békéltető testületek szakmaiságának erősítése és az békéltető testületek finanszírozásának hatékonyabbá tétele érdekében a testületek regionális illetékességgel működnek a módosítást követően. A fogyasztók számára ez az ügyintézési helyek bővülését jelenti. A vármegyeszékhely megyei jogú városai mellett ugyanis a nem vármegyeszékhely megyei jogú városokban is biztosítani kell a személyes meghallgatást a fogyasztó erre irányuló kérelme alapján szükség szerint (Baja, Esztergom, Érd, Dunaújváros, Hódmezővásárhely, Nagykanizsa, Sopron). A békéltető testületek illetékességét az Fgytv. új 2. melléklete határozza meg.

3. §

A szabályozás alapján a békéltető testületi elnökök a területileg illetékes kamara által lefolytatott pályázat alapján kerülnek kiválasztásra. Ha a területileg illetékes kamara a külön jogszabályban meghatározott időpontban nem indítja meg a pályázati eljárást, akkor helyette azt a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (a továbbiakban: MKIK) bonyolítja le. A pályázat érvényes lezárását követően az illetékes kamara a pályázatokat, azok előzetes értékelését követően megküldi az MKIK részére, amely azt véleményezve továbbítja a fogyasztóvédelemért felelős miniszter részére. A békéltető testületi elnököt a jelöltek közül a fogyasztóvédelemért felelős miniszter választja ki. A kiválasztást követően az elnököt természetes személyként az MKIK bízza meg vagy alkalmazza négy évre. A békéltető testület elnöke a békéltető testületi eljárásban semleges fél lehet. A módosítás kezeli azt a helyzetet is, ha esetleg az elnöki és elnökhelyettesi tisztség egyidejűleg betöltetlen. Ebben az esetben a kamara javaslatára az MKIK által kijelölt testületi tag látja el az új elnök kiválasztásáig az elnöki feladatokat, amellyel biztosítható a békéltető testület folyamatos működése.

A békéltető testületi elnök kiválasztásával párhuzamosan kerül sor a békéltető testületi tagok kiválasztására erre szolgáló eljárás keretében. A békéltető tagság betöltésének új koncepciója az, hogy a békéltető testületi tagok egyharmadára a fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó egyesület tehet javaslatot. A javasolt személynek természetesen meg kell felelnie az Fgytv.-ben előírt feltételeknek. A fennmaradó helyekre a békéltető testületi tagok a területileg illetékes kamara által lefolytatott pályázat alapján kerülnek kiválasztásra. A gyakorlatban elfordulhat az, hogy az adott békéltető testület esetében a fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó egyesület nem vagy nem megfelelő arányban tesz javaslatot békéltető testületi tagokra, ebben az esetben a további békéltető testületi tagok is pályázat alapján kerülnek kiválasztásra. A részletszabályok alacsonyabb szintű jogszabályban kerülnek meghatározásra. Amennyiben a területileg illetékes kamara a külön jogszabályban meghatározott időpontban nem indítja meg az eljárást, akkor helyette azt az MKIK bonyolítja le.

A további békéltető testületi tagok esetében marad a jelenlegi hatályos kiválasztási rendszer. A pályázati eljárás érvényes lezárását követően az illetékes kamara a pályázatokat, azok előzetes értékelését követően megküldi az MKIK részére, amely azt véleményezve továbbítja a fogyasztóvédelemért felelős miniszter részére. A békéltető testületi tagokat a pályázók közül a fogyasztóvédelemért felelős miniszter választja ki, a kiválasztást követően természetes személyként a megbízásukat a területileg illetékes kamarától kapják meg. Fontos, hogy a fogyasztóvédelemért felelős miniszter döntése során figyelembe veszi, hogy a békéltető testületekbe a fogyasztók és a vállalkozások képviselői azonos számban kerüljenek be, ezzel biztosítva a paritás elvét.

A módosítás alapján – az illetékességi terület növekedése miatt – a békéltető testület tagjainak létszáma legalább tizenkettő fő, és rögzítésre kerül a felső létszám legfeljebb huszonhét főben.

A módosítás nem érinti azt a rendelkezést, amely szerint a szakember utánpótlásra ösztönzés érdekében a békéltető testületek tagjainak legfeljebb a fele lehet olyan személy, aki az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

A békéltető testület megbízatása a módosítás alapján három év helyett négy évre szól, ez elősegíti a békéltető testület stabil működését.

4. §

Ha békéltető testületi elnök vagy tag a békéltető testületi megbízástól számított egy éven belül nem teszi le a békéltető testületi alapvizsgát, akkor az a jogviszony megszűnésével jár.

5. §

A módosítás egyik legjelentősebb eleme, hogy a békéltető testület a meghallgatást elsődlegesen személyes jelenlét nélküli, hang- és képi átvitel egyidejűleg biztosító elektronikai eszköz útján online formában tartja meg, azaz az ún. online meghallgatás válik főszabállyá, amely mind a fogyasztóknak, mind a vállalkozásoknak és a békéltető testületeknek is hatékonyabb eljárást tesz lehetővé. A fogyasztónak ugyanakkor lehetősége lesz személyes meghallgatást kérni. A vállalkozások számára e lehetőség nem lesz biztosított, figyelemmel arra, hogy a cégek részére már jelenleg is kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében továbbá megszüntetésre kerül a kérelemre történő három tagú tanácsban való eljárás lehetősége. A módosítás alapján az egyedül eljáró tagnak jogi felsőfokú végzettséggel kell rendelkeznie.

6. §

Egyes jogügyletekkel kapcsolatban felmerülhet vagyon elleni bűncselekmény elkövetése, így polgári jogi igény előterjesztése is, de egyidejűleg helye lehet békéltető testületi eljárásnak is. Ezen eljárások párhuzamosságának kizárása indokolt, a megszüntetési okok között szükséges ezért feltüntetni a büntető eljárásban előterjesztett polgári jogi igény esetét. A módosítás továbbá – figyelemmel a jogalkalmazói gyakorlatban ezzel kapcsolatban felmerült problémákra – egyértelműsíti, hogy amennyiben a fogyasztó igénye kifejezetten kártérítésre irányul, békéltető testületi eljárás meghallgatás kitűzése nélküli megszüntetésének van helye. Továbbá koherenciát szolgáló módosításra is sor kerül a kérelem alapján háromtagú tanácsban történő eljárás lehetőségének megszűnésével kapcsolatban.

A módosítás pontosítja a vállalkozás együttműködési kötelezettségét a személyes és online meghallgatás viszonylatában. Az online meghallgatáson a vállalkozás minden esetben köteles online módon részt venni. Ha a fogyasztó személyes meghallgatást kér, akkor a vállalkozás együttműködési kötelezettsége legalább az online részvétel biztosítására terjed ki, tehát dönthet arról, hogy személyes meghallgatás esetében személyesen vagy online vesz részt a meghallgatáson.

Pontosításra kerül, hogy az Fgytv. 29. § (11) bekezdésében szereplő együttműködési kötelezettségét, valamint a módosításban szereplő 36. § (5a) bekezdésben meghatározott tájékoztatási kötelezettséget megsértő vállalkozásról a békéltető testületnek a békéltető testület székhelye szerint illetékes fogyasztóvédelmi hatóságot kell értesítenie. A Pest Vármegyei Békéltető Testület esetében a Pest Vármegyei Kormányhivatalt kell értesíteni, amelynek a székhelye szintén Budapesten van.

7. §

A jogbiztonság szempontjából garanciális szabály, hogy online meghallgatás esetén a meghallgatásra kerülő személy személyazonosságát is meg kell az eljáró tanács elnökének állapítani. Ez a gyakorlatban az online meghallgatás útján meghallgatásra kerülő személy személyazonosságának igazolása az általa a személyazonosságának és lakcímének igazolása érdekében rendelkezésre bocsátott adatai alapján és a személyazonosságának igazolására alkalmas hatósági igazolványának bemutatásával történik. Minden esetben a meghallgatás megkezdésekor az eljáró tanács elnöke tájékoztatja a meghallgatott személyt, hogy a meghallgatására online formában kerül sor.

8. §

A módosítás jelentős újítása az, hogy a békéltető testület akkor is kötelezést tartalmazó határozatot hoz, ha a vállalkozás alávetési nyilatkozatot nem tett, de a kérelem megalapozott és a fogyasztó érvényesíteni kívánt igénye – sem a kérelemben, sem a kötelezést tartalmazó határozat meghozatalakor – nem haladja meg a kétszázezer forintot, hasonlóan a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásában létező ilyen jellegű szabályhoz. Ez megkönnyíti a fogyasztói jog érvényesítését megalapozott fogyasztói egyéni igény tekintetében, a vállalkozás alávetése hiányában is.

9. §

A módosítás alapján pontosításra kerül, hogy az eljárási költség alatt a békéltető testület működése körében felmerült eljárási költség értendő. A módosítás egyértelműsíti a szabályozást a tekintetben, hogy a fogyasztót semmilyen eljárási költség megfizetésére nem kötelezi a békéltető testület, csak a vállalkozást. Ha a fogyasztó kérelmét esetleg elutasítják, akkor sem kötelezik őt a vállalkozás oldalán felmerült költségek viselésére. Az Fgytv. 33. § (1) bekezdése alapján csak a kötelezést tartalmazó határozatban rendelkezni kell az eljárás költségének összegéről és annak viseléséről, ajánlás, egyezség esetén nem, így a módosított 33. § (3) bekezdés csak a kötelezést tartalmazó határozat tekintetében tartalmaz költségviseléssel kapcsolatos rendelkezést.

10. §

Figyelemmel arra, hogy a kétszázezer forint értékhatárt meg nem haladó ügyekben a békéltető testület alávétés hiányában is kötelezést tartalmazó határozatot hoz a vállalkozással szemben, a módosítást követően a törvényszéktől az ajánlás mellett a kötelezést tartalmazó határozat hatályon kívül helyezése is kérhető, ha az nem felel meg a jogszabályoknak.

11. §

Az Fgytv.-ben jelenleg a kötelezést tartalmazó határozat vagy egyezséget jóváhagyó határozat és ajánlás esetén van lehetőség elírások kijavítására. A békéltető testület által hozott egyéb döntések közé tartozik a kérelmet elutasító, az eljárást megszüntető és a kizárásról szóló döntés is. A módosítás alapján ezen döntések esetében is lesz lehetőség például névelírás javítására. A módosítás alapján lehetősége lesz a békéltető testületnek, hogy bíróság által el nem bírált jogszabálysértő döntés esetében a közléstől számított egy éven belül egy alkalommal módosítsa vagy visszavonja a döntését. Jogbiztonsági okból a döntés visszavonására vagy módosítására nem lesz lehetőség, ha az jóhiszeműen szerzett vagy gyakorolt jogot sértene. Hasonló szabályozás szerepel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben (Ákr.) is.

12. §

A módosítás meghatározza azt az időtartamot, amelyen belül a fogyasztónak–a szükséges további intézkedések megtétele érdekében–visszajelzést kell adnia a határozattal jóváhagyott egyezség vagy a kötelezést tartalmazó határozat végrehajtásának, illetve az ajánlásban foglaltak követésének elmaradásáról. Továbbá jelenleg a békéltető testület nem kap a vállalkozástól visszacsatolást a tekintetben, hogy a határozatban foglaltakban, az ajánlásban foglaltaknak eleget tett-e. A módosítás alapján ezekről tájékoztatást kell adnia a békéltető testület részére.

13. §

A módosítás alapján a fogyasztóvédelemért felelős miniszter szakmapolitikai program helyett fogyasztóvédelmi politikát készít elő.

14. §

A vállalkozás részéről a békéltető testületi eljárásban fennálló együttműködési kötelezettség megszegése kötelező bírsággkiszabási esetnek minősül. Indokolt emellett a fogyasztóvédelmi bírság kötelező alkalmazási körét arra az esetre is kiterjeszteni, amikor a vállalkozás nem nyújt visszajelzést a testület határozatában, illetve ajánlásában foglaltakkal kapcsolatban. E módosítás jelentősen elősegítheti a békéltető testületi döntés, illetve ajánlás végrehajtását.

15. §

Az Fgytv. ezen felhatalmazó rendelkezésében a 2009/22/EK irányelvre utalás helyett az ezt felváltó (EU) 2020/1828 irányelvre történik utalás.

16. §

A módosításokra tekintettel a felhatalmazó rendelkezés is pontosításra kerül. Ennek alapján a fogyasztóvédelemért felelős miniszter a békéltető testületi elnöki és tagsági feladat ellátására vonatkozó kiválasztási eljárás szabályait és a békéltető testületi elnökök és tagok díjazásáról, képzéséről és a békéltető testületi alapvizsgáról szóló részletes szabályokat, valamint az online adásvételi vagy online szolgáltatási szerződéssel összefüggő határon átnyúló fogyasztói jogvita esetén eljáró békéltető testületek kijelölését rendeletben állapítja meg.

17. §

Az Fgytv. új 2. melléklettel egészül ki, amely meghatározza a békéltető testületek illetékességi területét.

18. §

Szövegcsérés módosító rendelkezések. A szövegpontosítások nyelvhelyességi szempontból szükségesek, illetve a jogszabályi koherencia megteremtését szolgálják.

19. §

Az Fgytv. fogyasztó fogalmából a békéltető testületi eljárás szempontjából az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységi körén kívül eső célok érdekében eljáró, mikro-, kis- és középvállalkozás elhagyásra kerül, mert a gyakorlatban a vállalkozás jövedelemszerző tevékenysége és a gazdasági tevékenységi körén kívül eső célokra vonatkozó tevékenysége nem határolható el egyértelműen. Ugyanakkor az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységi körén kívül eső célok érdekében eljáró, külön törvény szerinti civil szervezet, egyházi jogi személy, társasház, lakásszövetkezet továbbra is kezdeményezhet békéltető testületi eljárást. A vállalkozások részére pedig továbbra is rendelkezésre állnak majd egyéb vitarendezési eszközök, például a közvetítői eljárás, a választottbírói eljárás, illetve a gazdasági mediáció. Emellett a békéltető testületi elnökök kiválasztására vonatkozó 23. § (1)–(2) bekezdése is hatályon kívül helyezésre kerül, mivel ezen rendelkezések az újraszabályozott 21. §-ba kerültek beépítésre.

20. §

A piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikk (4) bekezdése meghatározza, hogy az alkalmazandó uniós harmonizációs jogszabályok szerint a gazdasági szereplőkre alkalmazandó kötelezettségek sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplő nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét és elérhetőségeit, beleértve a postai címét fel kell tüntetni a terméken vagy annak csomagolásán, az árukötegen vagy a kíséző dokumentumon. A termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatnak a termékekre vonatkozó közösségi harmonizációs jogszabályok referenciarendelkezéseit tartalmazó I. mellékletében, az R2. cikk (6) bekezdése a következőket tartalmazza: „A gyártók feltüntetik a terméken, vagy ha ez nem lehetséges, a termék csomagolásán vagy a termék kíséző dokumentációján a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket és azt a címüket, amelyen kapcsolatba lehet lépni velük. A megadott címnek a gyártó egyetlen kapcsolattartási címét kell jeleznie.” A termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Pftv.) jelenlegi 8. § (3) bekezdése a gyártók esetében a fentiek alapján az uniós jogszabályokhoz képest szűkebb értelmezést jelent, a módosítás ezt a problémát kezeli. A módosítás megengedőbb, enyhébb szabályozást tartalmaz a jelenlegi előírásokhoz képest.

21. §

A Pftv. 11. § (3) bekezdésében az importőrök esetében is sor kerül a gyártókra vonatkozó előírással egyező tartalmú módosításra. A módosítás e tekintetben is megengedőbb szabályozást tartalmaz a jelenlegi előírásokhoz képest.

22. §

A törvényjavaslat 13. §-a, a 18. §-a és 20. § b) pontja az Fgytv.-nek a cselekvő fogyasztóvédelem érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2022. évi LXI. törvénnyel megállapított, szintén 2023. június 25-én hatályba lépő rendelkezéseit módosítja. A koherenzia zavar elkerülése érdekében az érintett rendelkezések egyes szövegrészei eltérő szöveggel lépnek hatályba, a 2022. évi LXI. törvény módosításával.

23. §

Hatályba léptető rendelkezés.

24. §

Jogharmonizációs záradék.

1. melléklet

Az Fgytv. kiegészítésre kerül egy 2. melléklettel, amely a békéltető testületek illetékességét határozza meg.

**Végső előterjesztői indokolás
az egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló
2023. évi XXI. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslatban foglalt módosítások fókuszában a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Ápt.) és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.) átfogó módosítása áll, amely az elmúlt időszak gyakorlatának megfelelően főként a hatósági jogalkalmazás körében felmerült tapasztalatokra épít.

Mindezek mellett a törvényjavaslat az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Díjtv.) módosítását tartalmazza, annak érdekében, hogy a közigazgatásihatár-változással és fekvéshatár-változással összefüggő ingatlan-nyilvántartási eljárás során fizetendő igazgatási szolgáltatási díjakat 200 000 forint összegben maximalizálja.

Továbbá az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) módosítása annak hatálybalépése óta bekövetkezett hatásköri változásoknak történő megfelelést szolgálja.

A törvényjavaslatban a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény (a továbbiakban: Hungarikum törvény) módosítása szerinti konstrukció lehetővé teszi, hogy a határon túl élő magyarok egy információs portálon keresztül, egyszerűsített ingyenes regisztrációt követően személyre szabott információkat kapjanak Magyarországról, valamint elérhessék a magyar állami szervek és a közmédia szolgáltatásrendszerét, felületeit.

További célként említhető, hogy a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Turizmus törvény) 9/G.§ alapján az ingyenesen elérhető „VENDÉGEM Vendéglátás” vendéglátó szoftvert és a „VENDÉGEM Attrakció” jegykezelő szoftvert alkalmazó adózói kör számára mindkét szoftver használható legyen a nyugta, valamint egyéb adóügyi bizonylatok kiállítására, illetve az adózói adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére, ezáltal pedig az online pénztárgép, mint fizikai eszköz kiváltására a két nevezett szoftveren keresztül.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A magyar állampolgárság keletkezésére vonatkozó rendelkezés pontosítása azt a gyakorlatban érvényesülő elvet deklarálja, hogy a leszármazáson alapuló állampolgárság megszerzése szempontjából a születés időpontja bír jelentőséggel, így a magyar állampolgárság keletkezése fogalmilag kizárt, ha a szülő a születés időpontjában maga sem rendelkezett magyar állampolgársággal.

2. §

A gyakorlatban egyre többször előfordul, hogy a Magyarországon született kiskorú esetében az Ápt. 3. § (3) bekezdése nem alkalmazható, tekintettel arra, hogy a szülők hontalanságát csak később állapítják meg. Emellett a magyar állampolgárság nyilatkozattal történő megszerzése körében a hatályos szabályozás csak kifejezetten azon szülők Magyarországon született gyermekeire fókuszál, akiknél a szülők külföldi állampolgárságát az adott állam törvényi akadályai miatt nem tudták megszerezni. Napjainkban azonban ezen jogszabályi helyre hivatkozva jellemzően olyan személyek nyújtanak be kérelmüket a magyar állampolgárság megszerzése iránt, akiknek a szülei maguk sem rendelkeznek külföldi állampolgársággal. A szabályozás célja az ebbe a személyi körbe tartozó kiskorúak állampolgárság szerzésének az elősegítése azáltal, hogy a honosítással szemben egyszerűbb feltételt támaszt a magyar állampolgárság megszerzéséhez.

3. §

A magyar állampolgárság megszűnése körében a jogalkalmazás során jogértelmezési probléma merült fel, ezért a módosítás egyértelművé teszi, hogy a megszűnésnél az eljárás megindításának időpontjában, és nem a magyar állampolgárság keletkezése vagy megszerzése időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések figyelembevételével kell eljárni.

4. §

Az állampolgársági ügyekben eljáró szerv eddigi gyakorlata szerint a visszavonási eljárásban hozott jogerős ítéletig a visszavonás tárgyában történő döntéshozatal érdekében nem történt előterjesztés a köztársasági elnök felé. A Fővárosi Törvényszék az állampolgársági ügyekben eljáró szerv gyakorlatát helyesnek ítélte meg több közigazgatási perben is, azonban mivel ez a gyakorlat jogszabályi rendelkezéssel nincs alátámasztva, a visszavonással érintett személyek azonnali jogvédelem iránti kérelmeinek minden esetben helyt ad. A közigazgatási perek egyszerűsítése érdekében indokolt jogszabályi szinten kimondani, hogy a kereset benyújtásának a határozat végrehajtására halasztó hatálya van, így az eljárásban minden esetben mellőzhető az azonnali jogvédelem iránti kérelem és az abban történő döntéshozatal. A halasztó hatály megállapítására tekintettel indokolt kimondani, hogy a köztársasági elnök felé történő előterjesztés határidejébe, valamint a visszavonás húsz éves időbeli korlátjába a közigazgatási per időtartama nem számít bele.

A lemondáshoz hasonlóan a magyar állampolgárság visszavonásával kapcsolatban is indokolt egyértelművé tenni, hogy a megszűnésnél az eljárás megindításának időpontjában, és nem a magyar állampolgárság keletkezése vagy megszerzése időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések figyelembevételével kell eljárni.

5. §

A közelmúltban bővült azon adatok köre, amelynek igazolását kérelmezni lehet az állampolgársági bizonyítvány kiállítása során. Az állampolgársági ügyekben eljáró szerv az állampolgársági bizonyítványban a magyar állampolgárság fennállásának, megszűnésének, hiányának tényén túl többek között a megszerzés módjára és időpontjára vonatkozóan is kiállíthat állampolgársági bizonyítványt, amelyre figyelemmel szövegpontosítás indokolt.

6. §

A kérelmező nemzetbiztonsági szempontú ellenőrzése során kiemelt jelentőséggel bír, hogy családtagjai milyen munkahelyen, illetve beosztásban dolgoznak (pl. államigazgatási, rendvédelmi szerveknél), így e körülményeket indokolt szerepeltetni a kérelemben. A nemzetbiztonsági szempontú vizsgálat céljából a kérelem adattartalmát indokolt az élettársra és az élettárs szüleinek vonatkozó adatokra is kiterjeszteni.

7. §

Az Ápt. 25/B. §-a 2022. december 31-ig átmeneti rendelkezést állapított meg a honosítási kérelem benyújtásának időpontjában ujjnyomat nélkül felvett, de az időközben hatályba lépett jogszabály-módosítás miatt hiányosnak minősülő és ezáltal a személyazonosító igazolvány kiállítását akadályozó körülményre figyelemmel. Az állampolgársági ügyekben eljáró szerv tájékoztatása szerint a hivatalból történő okmánykiállítás más okból is meghiúsulhat, amelyre hivatkozással indokolt ezen rendelkezések általános jelleggel történő megállapítása a jogszabályban. A módosítás az átmeneti rendelkezés hatályon kívül helyezésével egyidejűleg az érintett rendelkezést átülteti az Ápt. 16. §-ába.

8. §

A hatályos Ápt.-ből hiányoznak a magyar állampolgárság visszavonására irányuló eljárás részletszabályai, így különösen az ügyintézési határidőre, az eljárásban érintett magyar állampolgár értesítésére vonatkozó rendelkezések. A bírósági és a hatósági gyakorlatot alapul véve a jogszabály-módosítás ezt a jogszabályi hiányosságot szünteti meg.

Az Ápt. hatályos szabályozása is tartalmaz rendelkezést az eljárás megszüntetésére vonatkozóan, ugyanakkor ennek kiegészítése indokolt azokra az esetekre nézve, ha az állampolgársági ügyekben eljáró szerv hivatalos tudomást szerez a kérelmező vagy a visszavonásra irányuló eljárásban érintett magyar állampolgár halálesetéről. Indokolt megszüntető határozat meghozatala abban az esetben is, ha nem állnak fenn az állampolgárság visszavonásának feltételei annak érdekében, hogy az ügyfél is értesüljön a döntésről.

9. §

Az állampolgársági eskü vagy fogadalom letételét követő értesítési kötelezettségek körében indokolt az átfogóbb jellegű felülvizsgálat, amelynek célja az értesítés adattartalmának, az értesítendő körének és eseteinek pontosítása. A Központi Statisztikai Hivatal értesítése csak az önkéntes alapon történő adatszolgáltatás esetén teljesíthető.

Az Ápt. 17. § (2) bekezdése szerint a miniszternek három hónapon belül kell előterjesztést benyújtania a honosítási kérelem ügyében történő döntésre a köztársasági elnöknek. A hatályos szabályozás szerint a honosítási ügyekben véleményező szervként eljáró hatóságokat nem köti semmilyen eljárási határidő. Az ügyintézési határidőbe ugyan a véleményezés időtartama nem számít bele, azonban az eljárás időtartamának könnyebb kiszámíthatósága érdekében a módosítás hatvan napos határidőt állapít meg a rendőrség, valamint a nemzetbiztonsági szolgálat számára, ami egy alkalommal további hatvan nappal meghosszabbítható.

10. §

A honosítást követő hazai anyakönyvezés során jelenleg is kérelmezhető az utónév elhagyása, a módosítás ezt az opciót beemeli a honosítási eljárásban kérelmezhető névmódosítási lehetőségek közé. A névmódosítás bővítésével párhuzamosan az At. érintett rendelkezése hatályon kívül helyezésre kerül.

11. §

A magyar állampolgárság honosítással, visszahonosítással történő megszerzése esetén a magyar nyelvtudás egy következetes és jogos elvárás, amely egyes honosítási formáknál az alkotmányos alapismeretek vizsga teljesítése útján, míg más eljárásokban a magyar nyelvtudásnak a kérelem átvételekor történő ellenőrzése során érvényesül. Mindezek alapján azon honosítási eljárásokban, ahol a honosítás feltételei között szerepel az alkotmányos alapismeretek vizsga sikeres letétele, a gyakorlati tapasztalatok alapján indokolt annak megállapítása, hogy a jogszabályban meghatározott mentesülési okok esetén a magyar nyelvtudást vizsgálni és igazolni kell.

A nyilatkozattal történő állampolgárság-szerzés eseteinek bővítése miatt a szövegcsérés módosítás rögzíti, hogy a Magyarországon született és hontalanná vált személy esetén is csak a tizenkilencedik életév betöltéséig van lehetőség a nyilatkozat benyújtására.

A cselekvőképtelen honosított nevében a törvényes képviselő teszi le az állampolgársági esküt vagy fogadalmat, ezért indokolt a személyazonosság megállapításával kapcsolatos rendelkezések pontosítása.

Az Ápt. 17. § (4) bekezdésének módosítására vonatkozó rendelkezés a jogszabály belső koherenciáját biztosító módosítást tartalmaz.

A feladatainak ellátása céljából az állampolgársági ügyekért felelős miniszter, valamint az anyakönyvi ügyekért felelős miniszter számára is indokolt iratbetekintési lehetőséget biztosítani az állampolgársági iratokba. A módosítás ennek jogszabályi keretét teremti meg.

Az Ápt. 4. § (1) bekezdés c) pontja a honosítás törvényi feltételei között nevesíti a honosítást kérelmező Magyarországon biztosított megélhetését és lakhatását. A lakhatás ellenőrzése körében az eljáró hatóság részéről igény merül fel az ingatlan-nyilvántartásba történő betekintésre.

Az Ápt. módosításával összhangban szükségessé válik a sarkalatossági záradék kiegészítése.

12. §

A hatályon kívül helyező rendelkezések a jogszabályi koherencia miatt, valamint deregulációs célból szükségesek.

A honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény 3. § 7. pontja értelmében hadkötelesnek a magyarországi lakóhellyel rendelkező, nagykorú, magyar állampolgárságú férfi tekinthető. A magyar állampolgárság lemondással történő megszüntetésének feltétele, hogy a magyar állampolgár a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban nem szerepel, vagy Magyarország területét külföldön történő letelepedés szándékával elhagyta vagy külföldön élő magyar állampolgárként nincs bejelentett, érvényes tartózkodási helye Magyarországon. Tekintve, hogy a lemondás feltételeinek fennállása esetén a magyar állampolgár már nem tartozik a hadkötelesek közé, így lemondás esetén nem indokolt értesítési kötelezettséget megállapítani a hadkötelesek nyilvántartásának vezetése céljából. Ezzel párhuzamosan a magyar állampolgárság visszavonással történő megszűnése esetére vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség is deregulálható, figyelemmel arra, hogy a magyar állampolgárság megszűnését az állampolgársági ügyekben eljáró szerv a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzzi, amiről a hadkötelesek nyilvántartása a honvédelmi adatkezelésekről szóló 2022. évi XXI. törvény 20. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás útján közvetlenül is értesül.

13–14. §

A módosítás célja a közigazgatásihatár-változással és fekvéshatár-változással összefüggő ingatlan-nyilvántartási eljárás során fizetendő igazgatási szolgáltatási díjnak 200 000 forint összegben történő maximalizálása tekintet nélkül arra, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás mennyi ingatlant érint. Az általános szabályok szerint egy változással érintett ingatlan után 6 600 forint összegű eljárási díjat kell fizetni. A rendelkezés az ügyfelek, különösen a települési önkormányzatok adminisztratív terheinek csökkentését szolgálja azzal, hogy a fizetendő igazgatási szolgáltatási díj felső határa 200 000 forint összegben kerül meghatározásra.

15. §

Az építésügyi szabályozásért és építéshatósági ügyekért felelős miniszter, valamint az építésgazdaságért felelős miniszter a Lechner Nonprofit Kft. útján gondoskodik az Országos Építésügyi Nyilvántartás (a továbbiakban: OÉNY) működtetéséről, fenntartásáról és fejlesztéséről, valamint a fenntartást biztosító, az OÉNY elektronikus alkalmazásai jogszabályban előírt kötelező használatának – a rendszerhasználattal arányos díj ellenében történő – biztosításáról, ezért indokolt az Étv. 59. §-ának pontosítása.

16. §

A földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 383/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2. § (6) bekezdésében foglaltak alapján a fővárosi és vármegyei kormányhivatalok, valamint a földmérési és térinformatikai államigazgatási szervnek többek között a telekalakítással összefüggő feladatokkal kapcsolatban meghatározott feladat- és hatáskörei gyakorlásával összefüggésben a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvényben meghatározott, továbbá a törvényességi és szakszerűségi ellenőrzési hatásköröket szakmai irányító miniszterként a Miniszterelnökséget vezető miniszter gyakorolja.

A Korm. rendelet 53. § (1) bekezdése szerint a Kormány – a honvédelmi és katonai célú ingatlanokat érintő, valamint a (2) bekezdésben meghatározott eljárások kivételével – az Étv.-ben foglaltak tekintetében telekalakítási hatóságként az ingatlan fekvése szerint illetékes, földügyi igazgatási hatáskörében eljáró fővárosi és vármegyei kormányhivatalt jelöli ki.

Figyelemmel az Étv. 62. § (4) bekezdésének hatálybalépése óta bekövetkezett, – fentiekben részletezett változásokra – az egységes szabályozás megteremtése érdekében szükségessé vált az Étv. hivatkozott rendelkezésének módosítása, oly módon, hogy az az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény szerinti termőföld birtokösszevonási célú telekcsoport-újraosztására és telekegyesítésére irányuló eljárás kivételével a telekalakítási engedélyezési eljárás igazgatási szolgáltatási díjára, illetve a díjfizetés részletes szabályaira vonatkozó, miniszteri rendelet megalkotására felhatalmazó rendelkezés címzettje az agrárminiszter helyett a Miniszterelnökséget vezető miniszter legyen, a térképészetért való felelőssége körében.

17. §

Hatályon kívül helyező rendelkezés.

18. §

Az At. hatásköri és illetékességi szabályainak felülvizsgálata a kapcsolódó informatikai fejlesztések specifikálása során felmerült gyakorlati szempontokat figyelembe véve mutatkozik szükségesnek. A névváltoztatási iratok egyes időszakokból egyáltalán nem vagy csak törekedéseken állnak rendelkezésre, így a névváltoztatási ügyekben eljáró szervnél nem biztosítható maradéktalanul a névváltoztató hatósági bizonyítvány kiállítása. A módosítás alapján az okirat kiállítására általános jelleggel a nyilvántartó anyakönyvvezető rendelkezik majd hatáskörrel és illetékességgel.

19. §

Az automatikus döntéshozatali eljárás alapja egy, az elektronikus anyakönyvi nyilvántartás informatikai rendszere folyamatos fejlesztésének eredményeként létrejött funkció, amely a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek megfelelő névviselési formákat kezeli. Tekintettel arra, hogy ez a funkció az elektronikus anyakönyv 2014. július 1-jén történt bevezetését követően került kialakításra, így a már elektronikus anyakönyvben szereplő házasság események esetén sem valósul meg minden esetben az automatikus döntéshozatal technikai feltétele. Ezt figyelembe véve a hatásköri szabályok pontosítása indokolt. Az automatikus döntéshozatali eljárás feltételei – amint arra az At. 63. § (11) bekezdésének módosítása is utal – kormányrendeleti szinten kerülnek megállapításra.

20. §

A névváltozási hatósági bizonyítvány kiállítására általános jelleggel a nyilvántartó anyakönyvvezető rendelkezik majd hatáskörrel és illetékességgel.

21. §

Az elektronikus anyakönyv bevezetése óta a nyilvántartás személyközpontúságából következően egyre több névviselést érintő adateltérésre derül fény. Az At. megszűnt házasság esetén a házassági nevet érintően már korábban megteremtette annak a lehetőségét, hogy formális névváltoztatás engedélyezése nélkül is az anyakönyvvezető saját hatáskörben eljárhasson ilyen esetekben. Az At. módosítása az anyakönyv, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás közötti adateltérés esetén – az eljárások egyszerűsítése és gyorsítása érdekében – ugyanezt a lehetőséget kívánja a születési név esetében is biztosítani.

22. §

Az adatváltozással érintett anyakönyvi esemény elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzése az adatváltozás átvezetését megelőzően minden esetben szükséges. Tekintve, hogy a házassági névviselési formát a házastársak születési családi és utóneve, vagy a házasságkötést megelőzően viselt házassági családi és utóneve tölti meg tartalommal, a közhitelesség érdekében indokolt előírni, hogy a házassági névviselési forma módosításának feltétele a kapcsolódó anyakönyvi események elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzése.

23. §

A névváltoztatási ügyekben eljáró anyakönyvi szerv gyakorlati tapasztalatainak figyelembevételével indokolt a névváltoztatás jogszabályi korlátainak pontosítása. A jelenlegi magyartalanul képzett névre vonatkozó kitétel olyan absztrakt feltétel, amelyet a gyakorlatban nehéz az állampolgárok számára is könnyen érthető, elfogadható tartalommal megtölteni. A gyakorlati nehézséget a szabályozás egy objektív feltétel bevezetésével hidalja át, miszerint – különös méltánylást érdemlő körülmények kivételével – a magyar családnevek rendszerétől idegen vagy kis számban előforduló családi nevet nem lehet engedélyezni. Az új szabályozás alapján ebben a kérdésben a Nyelvtudományi Kutatóközpont nyilatkozata az irányadó.

Az At. születési névre vonatkozó egyes rendelkezéseinek érvényesülniük kell a névváltoztatási eljárásokban is. A módosítás erre vonatkozó kifejezett rendelkezést állapít meg az At.-ban.

24. §

A névváltoztatási kérelem benyújtására vonatkozó rendelkezések pontosítása az At. belső koherenciája miatt szükséges.

25. §

A módosítás egyes, a papír alapú anyakönyvben szereplő anyakönyvi bejegyzések elektronikus anyakönyvbe történő rögzítésére vonatkozó esetek felülvizsgálatára terjed ki.

26. §

A hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a bíróságoknak kettős adatszolgáltatási kötelezettségük van, az egyik az anyakönyvvezetéshez, a másik a népmozgalmi statisztikai adatok közléséhez szükséges. Tekintettel arra, hogy ez utóbbit a bíróságok szintén az anyakönyvvezető útján teljesítik, a gyakorlatban anomáliák jelentkeznek, amennyiben a bíróság kizárólag a statisztikai adatlap közlésével tekinti teljesítettnek a jogszabályi kötelezettségét. Az At. 80. § (1) bekezdése alapján az anyakönyvvezető és a hazai anyakönyvvezetés végzésére kijelölt anyakönyvi szerv a hivatalos statisztikáról szóló törvényben meghatározott népmozgalmi adatgyűjtéssel kapcsolatos feladatai teljesítése céljából az anyakönyvi eljárás során a népmozgalmi adatszolgáltatás teljesítéséig kezeli a népmozgalmi adatszolgáltatás körébe tartozó, a hivatalos statisztikáról szóló törvényben és annak végrehajtásáról szóló rendeletben meghatározott adatokat. A hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény végrehajtásáról szóló 184/2017. (VII. 5.) Korm. rendelet 21. § (10) bekezdése alapján az adatszolgáltatást az anyakönyvi bejegyzést követő hónap ötödik napjáig kell teljesíteni. Ezt követően az anyakönyvvezető adatkezelési felhatalmazása megszűnik,

amely jogilag kizárja, hogy a bíróság által megküldött „Válási lapot” az anyakönyvvezető az anyakönyvi bejegyzés alapirataként határidő nélkül őrizze. Az anyakönyvvezető ezzel szemben az anyakönyvi bejegyzés teljesítéséhez szükséges adatokat tartalmazó iratot határidő nélkül köteles lenne őrizni az irattárában. Ennek az iratnak a megküldését a bíróságok sok esetben nem teljesítik, ezért a jogszabályok és a gyakorlat egységesítése szükséges.

27. §

Az anyakönyv az ellenkező bizonyításáig közhitelesen tanúsítja a bejegyzett adatokat, illetve az anyakönyvbe bejegyzett adatok változását. Az At. a magyar hatóság, bíróságok, közjegyzők számára értesítési kötelezettséget állapít meg az anyakönyvbe bejegyzett adatok változását eredményező döntések tekintetében. A külföldön történt adatváltozások vonatkozásában – hiánypótló rendelkezésként – a módosítás bejelentési kötelezettséget állapít meg a magyar állampolgárok számára.

28. §

A hatósági tapasztalatok alapján a hazai anyakönyvezési eljárásban számos esetben merül fel, hogy az anyakönyvi eseményt igazoló okiraton kívül további külföldi okirat beszerzésére van szükség, amely hosszabb időt vesz igénybe, emiatt az ügyfelek gyakran élnek kérelemmel az eljárás szünetelése érdekében. Az ügyfélnek ehhez kérelmet kell előterjesztenie a hatósághoz, míg a hatóságnak az eljárás szüneteltetéséről végzést kell hoznia, amely folyamat az eljárás és az ügyfélkör sajátosságára tekintettel egyszerűsíthető azáltal, ha a jogszabály a hiánypótlás teljesítéséhez szükséges hosszabb időtartamra tekintettel hosszabb ügyintézési határidőt biztosít az olyan esetekben, amikor az eljárásban külföldi okirat beszerzése válik szükségessé. A gyakorlati tapasztalatok alapján hosszabb határidő megállapítása szükséges azokban az esetekben is, amikor igazolt magyar állampolgárság hiányában a hazai anyakönyvezés előkérdéseként a magyar állampolgárság vizsgálatára van szükség.

Az automatikus döntéshozatali eljárás feltételei a jövőben kormányrendeleti szinten kerülnek megállapításra.

A névváltoztatási eljárások és a hazai anyakönyvezési eljárások körében kivételesnek mondható, hogy a hatóság a sommás eljárás szabályai szerint tudná lefolytatni az eljárást. Erre figyelemmel az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény felhatalmazása alapján indokolt a sommás eljárás kizárása, tekintve, hogy ennek hiányában a teljes eljárásra történő áttérés indokolatlan adminisztratív terhet okoz a hatóság számára.

29. §

A házastársak névviselését érintően a házasság megszűnését követően is számos adatváltozás történhet, amelynek tételes felsorolása helyett indokolt általános jelleggel kimondani, hogy a házassági név minden anyakönyvi eljárásban történt változását (ideértve a születési név változásából fakadó eseteket is) nyilván kell tartani. Az At. kimondja, hogy a házassági név az a név, amely az érintettet az anyakönyvi bejegyzés alapján megilleti. Erre hivatkozással a házasság megszűnését követően is biztosítani kell, hogy az elektronikus anyakönyv a házassági nevet érintő adatváltozást tartalmazza. Mindez a 43. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések miatt a személyiadat- és laccímnyilvántartással való adatkapcsolat szempontjából is fontos elvárás. A folyamatban lévő és a jogszabály-módosításból fakadó fejlesztésekre tekintettel a módosítás két ütemben lép hatályba.

30. §

Az anyakönyvi kivonat adattartalmát – tekintve, hogy azt a volt házastárs is kérelmezheti – az At. 69/D. § (1) bekezdés i) pontjának módosítására figyelemmel adatvédelmi szempontból indokolt felülvizsgálni. A házassági nevet érintő adatváltozás esetén a házassági név igazolása az anyakönyvi kivonat helyett a névváltozási hatósági bizonyítvánnyal történhet.

31. §

A hatásköri szabályok változására tekintettel a névváltozási bizonyítvány kiállítására vonatkozó rendelkezések pontosítása is indokolt.

32. §

Az ingatlanügyi hatáskörben eljáró fővárosi és vármegyei kormányhivatalok jogalkalmazása során felmerült igényként, hogy a földhasználati nyilvántartásból való törlés iránti eljárásban az ingatlanügyi hatóság hivatalból, a közhiteles hatósági nyilvántartásból ellenőrizni tudja a közeli hozzátartozói jogviszony megszűnését. A módosítás ennek jogszabályi keretét teremti meg.

Az At. 81/D. § (1) bekezdésének kiegészülő h) pontjára figyelemmel a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CX. törvény 69. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket eltérő szöveggel kell megállapítani.

33. §

A megszűnt házasságot érintő adatváltozásokkal kapcsolatos módosítással összhangban átmeneti rendelkezésként indokolt megállapítani, hogy az elektronikus anyakönyvbe, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett adatokat az érintett rendelkezés hatálybalépését követő egy éven belül a házasságot nyilvántartó anyakönyvvezető köteles felülvizsgálni és a házasság megszűnését követő adatváltozást hivatalból bejegyezni. A rendelkezés az anyakönyv közhitelességének biztosítása, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartástól való esetleges adateltérések megszüntetése miatt szükséges.

34. §

Az anyakönyvi szerv eljárásában az adatváltozás a kérelmező születési anyakönyvi bejegyzésén túl, más anyakönyvi bejegyzések adatainak változására is kihatással lehet, amelyeknek az érintett szintén alanya volt. Az adatváltozás kapcsolódó anyakönyvi bejegyzésekben történő rögzítésével összefüggésben indokolt kimondani, hogy ezeknek a bejegyzéseknek a teljesítésére – a hatáskörébe tartozó ügyben – az anyakönyvi szerv is jogszabályi felhatalmazással rendelkezik.

A személyesen benyújtott kivonat kiállítási kérelmek esetén már érvényesül, hogy a hivatásos konzuli tisztviselő, mint anyakönyvvezető – az elektronikus anyakönyvben még nem szereplő – anyakönyvi eseményekről, az anyakönyvi esemény elektronikus anyakönyvbe történő rögzítését követően kiállítja az anyakönyvi kivonatot. Mindezt az eljárás egyszerűsítése és gyorsítása érdekében célszerű az elektronikus úton benyújtott kérelmek esetén is lehetővé tenni.

A hatósági jogalkalmazók jelzése szerint egyes okiratok tekintetében nem biztosítható maradéktalanul, hogy fordítás nélkül is el lehessen fogadni a külföldi okiratokat, így a jövőben az okiratok pontos körét kormányrendelet fogja meghatározni.

Az At. korábbi módosítása alapján változott az állampolgársági ügyekben eljáró szerv hozzáférési jogosultsága, amelyre tekintettel az At. adattovábbításra vonatkozó rendelkezései közvetlenül már nem alkalmazandóak az állampolgársági ügyekben eljáró szerv adatigényléseire, így a módosítás rögzítési határidőt állapít meg az állampolgársági ügyekben eljáró szervtől érkező megkeresésekre vonatkozóan.

A szövegcsérés rendelkezések ezen kívül szövegpontosító és a belső koherenciát biztosító módosításokat tartalmaznak.

35. §

A hatásköri szabályok felülvizsgálatának célja a születés anyakönyvezésének és a családi jogállás rendezésének az egyszerűsítése.

A házassági szándék bejelentés során a hivatalból történő okmánykiállításához szükséges adatok felvételezése miatt minden esetben nyilatkozni kell a házasságkötést követően viselni kívánt névről, így a nyilatkozat hiányában alkalmazandó kisegítő szabály hatályon kívül helyezhető.

A házasság megszűnését követően nyilvántartandó adatokkal összhangban indokolt a fennálló házasságra utaló szövegrész hatályon kívül helyezése.

Az Ápt.-nek a névmódosítási lehetőségeket bővítő rendelkezésével párhuzamosan az At. 68. § (3) bekezdése szerinti, a hazai anyakönyvezésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezhető.

36–37. §

A civil közösségi szolgáltató központok tevékenysége kibővül az elektori gyűlések lebonyolításával. Az elektori gyűlések keretében történik a Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsa (a továbbiakban: Tanács) és a kollégiumok meghatározott számú tagjának megválasztása. A Tanács és a kollégium tagjának választására a helyi, területi és országos hatókörű szervezetek jogosultak.

A civil közösségi szolgáltató központok működési támogatása mellett szakmai programjaik is támogathatóak lesznek.

38. §

A Hungarikum törvény módosítása szerinti konstrukció lehetővé teszi, hogy a külföldi magyarság egy információs portálon keresztül, egyszerűsített ingyenes regisztrációt követően személyre szabott információkat kapjon Magyarországról, valamint elérhesse a magyar állami szervek és a közmédia szolgáltatásrendszerét, felületeit, a magyar nemzeti értékek és a hungarikumok megismerése, a magyar kultúra megőrzése, védelme, a magyar nyelv ápolása, továbbá közügyei Magyarországon történő ügyintézése és a demokratikus közéletben való részvétel elősegítése érdekében is.

39. §

Felhatalmazó rendelkezés a részletszabályok kormányrendeletben történő megállapítása és a portál üzemeltetőjének kijelölése érdekében.

40. §

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosítása az At. 61/B. §-ának módosításával összhangban álló szövegpontosítást tartalmaz. A szabályozás egyértelművé kívánja tenni, hogy a bíróságoknak a házasság felbontását, érvénytelenítését követően kettős célból, eltérő adattartalmú adatszolgáltatási kötelezettsége van. Az egyik adatszolgáltatást az anyakönyvvezetőnek, míg a másikat az anyakönyvvezető útján a Központi Statisztikai Hivatalnak köteles teljesíteni.

41–43. §

Annak érdekében, hogy a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) szerinti nyugtaadási és az ehhez kapcsolódó, az állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére alkalmas szoftver üzembe helyezését segíteni tudja, szükséges a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ feladatkörének bővítése.

A Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ az Áfa tv. szerinti nyugtaadási és az ehhez kapcsolódó, az állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére alkalmas szoftver üzembe helyezéséhez kapcsolódó jogtechnikai pontosítások.

A Turizmus törvény 9/G. §-a alapján a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt. ingyenes szoftvert biztosít a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ felé történő statisztikai, forgalmi jellegű kötelezően előírt adatszolgáltatáshoz. Annak érdekében, hogy az ingyenesen biztosított szoftverek a Turizmus törvény által előírt kötelezettségek teljesítésén túl az Áfa tv. szerinti nyugtaadási és az ehhez kapcsolódó, az állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére alkalmassá váljanak, szükséges az erre vonatkozó rendelkezéseket a jogszabályban rögzíteni. Emellett a szoftver nyugtaadási és az ehhez kapcsolódó, az állami adóhatóság felé történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére való használata állami adóhatóság részére történő bejelentésének előírása is szükséges annak érdekében, hogy a szoftver adóügyi bizonylat kiállítására való használatáról és a pénztárgép mellőzéséről az állami adóhatóság is értesüljön.

44. §, 46. §

Az egyes kormányrendeleteknek a turizmus ágazatot érintő módosításáról szóló 619/2022. (XII. 29.) Korm. rendelet egyik célja volt, hogy a HÉVÍZ-BALATON AIRPORT Kft. (a továbbiakban: HBA Kft.) vagyonkezelésébe kerüljön a Budaörsi Repülőtér ingatlan. Tekintettel arra, hogy a HBA Kft. nem 100%-ban állami tulajdonban álló gazdasági társaság – a magyar állam 90,2%-os hányaddal rendelkezik –, a Turizmus törvény pontosítása szükséges.

Indokolttá vált törvényi szintre emelni a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ részére történő adatszolgáltatásra és az okmányolvasó használata alóli mentesítésre vonatkozó határidőket megállapító szabályokat.

45. §

Az At. 81/D. § (1) bekezdésének kiegészülő h) pontjára figyelemmel a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi CX. törvény 69. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseket eltérő szöveggel kell megállapítani, így az érintett rendelkezés nem lép hatályba.

47. §

Az Ápt. 19/A. §-ának hatályon kívül helyezésével összhangban a honvédelmi adatkezelésekről szóló 2022. évi XXI. törvény kapcsolódó rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése is indokolt.

48. §

A 44. §-hoz és 46. §-hoz, valamint a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló 2021. évi CXXX. törvény módosításával kapcsolatos rendelkezés.

49. §

Hatályba léptető rendelkezések.

50. §

Sarkalatosági záradék.

Végső előterjesztői indokolás az egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi XXII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényhez tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításával megvalósul a konzuli tisztviselőkre, valamint a munkájukban közreműködő konzuli ügyintézőkre vonatkozó képzési és vizsgakötelezettségnek a modern közigazgatás követelményeinek megfelelő kialakítása.

A konzuli védelemre történő regisztrációval az állampolgár elérhetőségeinek birtokában gyorsabban megtörténhet az állampolgárok vészhelyzeti értesítése az utazás célországában történt váratlan eseményekről és megkezdődhet a konzuli segítségnyújtás, amennyiben az állampolgár külföldön bajba került.

A biztonsági besorolások pontosításra kerülnek. Az új kategória lehetőséget biztosít arra, hogy pontosabban feltüntetésre kerüljön az egyes országokban, térségekben előforduló biztonsági kockázatok, fenyegetettség eltérő szintjei.

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításával a gyakorlati alkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján a további szabályozást igénylő területek esetében a szükséges rendelkezések bevezetése megvalósul, illetve a szükséges esetekben egyes rendelkezések pontosításra kerülnek.

A törvény a továbbiakban a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény kiegészítését tartalmazza a tartós külszolgálati kirendelésre vonatkozó alapvető szabályokkal.

A fentiekben túl a törvény tartalmazza a 2025. évi Oszakai Világkiállításon történő magyar megjelenés sikeres megvalósításához kapcsolódó rendelkezésekről szóló 2022. évi XLVII. törvény kis terjedelmű módosítását is.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A konzuli tisztviselőkre, valamint a munkájukban közreműködő konzuli ügyintézőkre vonatkozó képzési és vizsgakötelezettség a modern közigazgatás követelményeinek megfelelően kerül átalakításra. A módosítás lehetővé teszi a szakmai képzés rugalmasabb megszervezését, ugyanakkor a vizsgakövetelményeket szigorítja, tekintettel a konzuli munkát érintő joganyag folyamatosan növekvő komplexitására. A felkészülési követelmények meghatározásakor a konzuli szakmai tanfolyamot magában foglaló képzés és szakvizsga mellett hangsúlyt kap a konzuli munkakörben szerzett korábbi munkatapasztalat is.

2. §

A törvény a konzuli szolgálat konzuli védelemre történő regisztrációs szolgáltatását nevesíti. A szolgáltatás célja, hogy a konzuli védelemre történő regisztrációval az állampolgár elérhetőségeinek birtokában gyorsabban megtörténhet az állampolgárok vészhelyzeti értesítése az utazás célországában történt váratlan eseményekről és megkezdődhet a konzuli segítségnyújtás, amennyiben az állampolgár külföldön bajba került. A regisztráció során megadott adatok elősegítik továbbá a kapcsolatfelvételt is, ha a konzuli szolgálat válsághelyzetet hirdetett ki abban a célországban, ahová az állampolgár konzuli védelemre regisztrált.

Az (5) bekezdéssel való kiegészítés célja a biztonsági besorolások pontosítása, a biztonsági besorolások alkalmazásának kezdete óta eltelt idő során összegyűjtött tapasztalatokat alapul véve. Az új kategória bevezetésének célja, hogy pontosabban érzékeltesse az egyes országokban, térségekben előforduló biztonsági kockázatok, fenyegetettség eltérő szintjeit. Az új kategória megteremtésével lehetővé válik annak érzékeltetése, hogy az adott ország (térség) biztonsági jellemzői jelentős kockázatokat rejtenek, ugyanakkor a konzuli védelem még biztosítható, az adott ország (térség) működése egészségügyi, hatósági segítségnyújtást, ha korlátozott formában is esetleg, de lehetővé teszi, s így a halaszthatatlan ügyben történő odautazás a besorolás kiváltotta joghatás miatt nem lehetetlenül el (utazás így nem kerül lemondásra, utazási biztosítás köthető).

3. §

A konzuli védelemre történő regisztrációhoz szükséges adatkörrel kerül kiegészítésre az adatvédelmi rendelkezés.

4. §

Szövegcsérés módosító rendelkezés.

5. §

A konzuli védelemről szóló törvény nem biztosít lehetőséget a konzuli tisztviselő hatáskörébe tartozó közigazgatási hatósági eljárásokban a fellebbezésre, így a 19. § (7) bekezdésre sincs szükség, amely kimondja, hogy a fellebbezést ki jogosult elbírálni, egyebekben hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz a szakasz.

6. §

A szakdiplomaták kihelyezésére és irányítására vonatkozó pontosítás, továbbá a szakminiszter és a szakminisztérium meghatározását tartalmazó értelmező rendelkezések.

7. §

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) rendelkezéseivel összhangban a Külszoltv. alapján is lehetővé válik a tartós külszolgálati munkaköri leírások tartalmának belső utasításban történő meghatározása.

8. §

A szakdiplomaták kihelyezésére és irányítására vonatkozó pontosítás.

9. §

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) rendelkezéseivel összhangban a Külszoltv. alapján is lehetővé válik a tartós külszolgálati munkaköri leírások tartalmának belső utasításban történő meghatározása.

10. §

A már meglévő rendelkezések kiterjesztése a külképviselet által foglalkoztatott házastársakra, valamint a Külszoltv. 57/B. § szerinti vendégoktatói ösztöndíjprogramban résztvevő ösztöndíjasokra. A rendelkezés egyértelműsíti továbbá, hogy a jogalap nélkül kifizetett devizailetmény vagy átalányköltségtérítés visszakövetelésére a kormányzati igazgatásról szóló törvénynek a jogalap nélkül kifizetett illetmény visszakövetelésére vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

11. §

A válsághelyzetek kapcsán esetlegesen felmerülő működési zavarokra való felkészülés biztosítása érdekében a készpénzes kifizetések lehetőségének szélesebb körű megteremtése.

12. §

Egyes magas egészségügyi költségszínvonalú állomáshelyek esetében egy rutin kórházi kezelés esetén is meghaladhatják a költségek a kihelyezett hathavi devizailetményének összegét, amelyből a kihelyezett saját és családja megélhetését is fedeznie kell. Ilyen esetben a kihelyező vezető engedélyezheti a külképviselő részére az egészségügyi költségek külképviselő általi megelőlegezését, amely esetben a külképviselő fizeti ki az egészségügyi költségeket az egészségügyi ellátó intézmény részére. Külképviselő általi megelőlegezés esetén, az elszámolás egészségbiztosító általi jóváhagyását követően, az egészségbiztosító közvetlenül a kihelyező szerv részére téríti meg a költségeket. A kihelyező szerv részére történő közvetlen megtérítés biztonságosabb a kihelyező szerv részére és ez esetben nincsen szükség a hathavi törlesztésre sem.

13. §

Technikai pontosítás, illetve a külképviselő által foglalkoztatott házastárs munkavállaló foglalkoztatása vonatkozásában a munkaviszony megszűnését vagy megszüntetését követően a szabadság-túlvét visszakövetelhetőségének biztosítása.

14. §

A módosítás célja a rendelkezés pontosítása a külképviselő által foglalkoztatott házastárs helyzetének rendezésével, illetve a 90 napon túli keresőképtelenség esetén a juttatások rögzítésével, illetve a szülési szabadságra való jogosultságra vonatkozó rendelkezések pontosítása.

15. §

A rendvédelmi szervektől tartós külszolgálat idejére átvezényelték helyzetének szabályozása.

16. §

A fennálló jogviszonyokra való alkalmazhatósággal kapcsolatos rendelkezés.

17. §

Szövegcsere módosító rendelkezések.

18. §

A Kit. rendelkezéseivel összhangban nem indokolt a 180 napos kitétel fenntartása. Szükséges továbbá a Külszoltv. 8. §-ának új (5) bekezdésével összefüggésben a jogszabályi összhang megteremtése.

19. §

A különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény kiegészítése a tartós külszolgálati kirendelésre vonatkozó alapvető szabályokkal.

20–21. §

A fentiekén túl a törvény tartalmazza a 2025. évi Oszakai Világkiállításon történő magyar megjelenés sikeres megvalósításához kapcsolódó rendelkezésekről szóló 2022. évi XLVII. törvény kis terjedelmű módosítását is.

22. §

Hatályba léptető rendelkezések.

III. Kormányrendeletekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása során felmerülő egyes eljárási költségekről szóló 212/2008. (VIII. 29.) Korm. rendelet módosításáról szóló 168/2023. (V. 11.) Korm. rendelethez

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) alapján a számlaadási kötelezettség nem terjed ki azokra az esetekre, amelyek gazdasági tevékenységnek nem minősülő ügyletek, így nem kötelező számlát kibocsátani az Áfa tv. 7. §-a szerinti közhatalmi tevékenységről. Az Áfa tv. 6. és 7. §-ának rendelkezései szerint a közhatalmi tevékenység nem gazdasági tevékenység, ezért nem szükséges – főszabály szerint – kötelezően kiállítani számlát; a közhatalmi tevékenységgel összefüggő gazdasági események elszámolásához elegendő számviteli bizonylat kibocsátásáról gondoskodni. A módosítás alapján ezért a Korm. rendelet számla helyett számviteli bizonylat kiállításáról rendelkezik. Az elektronikus ügyintézés és ezzel együtt a bizonylatok elektronikus kiállítását és megküldését biztosítani kell, ugyanis az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja értelmében mind az ügyfélként eljáró állam, mind a gazdálkodó szervezet elektronikus ügyintézésre kötelezett.

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeleteihez, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a jövedelemarányos törlesztőrészlet és a hitelfedezeti arányok szabályozásáról szóló 32/2014. (IX. 10.) MNB rendelet módosításáról szóló 20/2023. (V. 11.) MNB rendelethez

A jövedelemarányos törlesztőrészlet és a hitelfedezeti arányok szabályozásáról szóló 32/2014. (IX. 10.) MNB rendelet (a továbbiakban: Rendelet) a túlzott hitelkiáramlás kockázatainak csökkentése érdekében szükséges intézkedéseket rögzíti, meghatározva az egyes hiteltípusoknál figyelembe vehető hitelfedezeti mutató értékét, valamint a hitelbírálatnál figyelembe vehető jövedelemarányos törlesztőrészlet mutató számításának módszertanát és követelményrendszerét.

Az elmúlt időszakban tapasztalt magas infláció és erős bérdinamika szükségessé teszi a Rendeletben rögzített jövedelmi küszöbértékek módosítását. Az utoljára 2019-ben módosított jövedelmi küszöbértékek alapján a hitelfelvevők legalább ötszázezer forintot elérő jövedelem esetén magasabb, főszabály szerint legfeljebb 60 százalékos jövedelemarányos törlesztési terhet vállalhatnak. A jövedelemarányos törlesztőrészlet mutatóra vonatkozó előírás effektivitásának megőrzése érdekében szükséges az aktuálisan ötszázezer forintban meghatározott jövedelmi küszöbértékeket hatszázezer forintra növelni.

A Rendelet kivételszabályai körében rögzített fix összegű limiteket az inflációs folyamatok miatt ugyancsak módosítani szükséges, így az ún. de minimis korlátok háromszázezer forintról négyszázötvenezer forintra emelkednek.

A Rendelet nettó jövedelem igazolására vonatkozó szabályrendszere kiegészül azzal, hogy a felsőoktatási intézmény mint folyósító által kiállított dokumentum is elfogadható a nettó jövedelmek igazolására.

A fentiekén túl hatályon kívül helyezésre kerül a súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló Korm. rendelet alapján nyújtott hitelre vonatkozó kivételszabály, figyelemmel arra, hogy az államilag támogatott hitel elérhetőségének feltételrendszere megváltozott.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján jelen indokolás a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <https://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.